

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2000/C 20/01	Inledande av mandatperioden för en ny domare vid domstolen	1
2000/C 20/02	Beslut fattade av domstolen vid dess sammanträde den 14 december 1999	1
2000/C 20/03	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 5 oktober 1999 i mål C-84/96: Konungariket Nederländerna mot Europeiska gemenskapernas kommission (Europeiska regionala utvecklingsfonden — Automatisk frigörelse)	2
2000/C 20/04	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 5 oktober 1999 i mål C-10/98 P: Azienda Agricola "Le Canne" Srl mot Europeiska gemenskapernas kommission ("Överklagande — Vattenbruk — Förordningarna (EEG) nr 4028/86 och 1116/88 — Gemenskapsstöd — Nedsättning av stöd")	3
2000/C 20/05	Domstolens dom av den 12 oktober 1999 i mål C-379/97 (begäran om förhandsavgörande från Sø- og Handelsretten): Pharmacia & Upjohn SA mot Paranova A/S (Varumärkesrätt — Läkemedel — Parallellimport — Utbyte av varumärke)	3
2000/C 20/06	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 14 oktober 1999 i mål C-104/97 P: Atlanta AG mot Europeiska gemenskapen, företrädd av 1) Europeiska unionens råd, 2) Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande — Skadeståndstalan — Gemensam organisation av marknaden Bananer — Ordning för import)	4
2000/C 20/07	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 14 oktober 1999 i mål C-229/98 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Bruxelles): Georges Vander Zwalmen, Élisabeth Massart mot belgiska staten ("Tjänstemän och anställda i Europeiska gemenskaperna — Skatt på fysiska personers inkomst — Beskattning av maken till en tjänsteman i Europeiska gemenskaperna")	4

<u>Informationsnummer</u>	<u>Innehåll (Fortsättning)</u>	<u>Sida</u>
2000/C 20/08	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 21 oktober 1999 i mål C-44/97: Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska gemenskapernas kommission (Avslut av räkenskaper — EUGFJ — Vägran att godkänna utgifter — Räkenskapsåren 1992-1993)	5
2000/C 20/09	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 21 oktober 1999 i mål C-333/97 (begäran om förhandsavgörande från Arbeitsgericht Gelsenkirchen): Susanne Lewen mot Lothar Denda ("Lika lön för kvinnliga och manliga arbetstagare — Rätt till ett jultillägg — Föräldraledighet och mammaledighet")	5
2000/C 20/10	Domstolens dom av den 26 oktober 1999 i mål C-273/97 (begäran om förhandsavgörande från Industrial Tribunal, Bury St Edmunds): Angela Maria Sirdar mot The Army Board, Secretary of State for Defence ("Likabehandling av kvinnor och män — Beslut att neka en kvinna anställning som kock i Royal Marines")	6
2000/C 20/11	Domstolens dom av den 26 oktober 1999 i mål C-294/97 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Münster): Eurowings Luftverkehrs AG mot Finanzamt Dortmund-Unna (Frihet att tillhandahålla tjänster — Företagsskatt på rörelsekapital och rörelsevinst — Tillägg till skatteunderlaget — Undantag som inte gäller en hyrestagare av en vara vars ägare är etablerad i en annan medlemsstat och således inte är skattskyldig)	6
2000/C 20/12	Domstolens beslut (första avdelningen) av den 14 oktober 1999 i mål C-188/99 P: Karola Gluiber mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission ("Uppenbart att överklagandet inte kan tas upp till sakprövning och att det är ogrundat")	7
2000/C 20/13	Mål C-4/99 P: Överklagande, ingivet den 6 januari 1999 av Anthony Goldstein, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 28 oktober 1998 i mål T-100/98: Anthony Goldstein mot Europeiska gemenskapernas kommission	7
2000/C 20/14	Mål C-349/99 P: Överklagande, ingivet den 22 september 1999 av kommissionen, av det beslut av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, som meddelats den 14 september 1999 i mål T-145/98: ADT Projekt Gesellschaft der Arbeitsgemeinschaft Deutscher Tierzüchter mbH mot Europeiska gemenskapernas kommission	7
2000/C 20/15	Mål C-385/99: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Centrale Raad van Beroep av den 6 oktober 1999 i målet mellan 1. V.G. Müller-Fauré och Onderlinge Waarborgmaatschappij OZ zorgverzekering U.A. samt i målet mellan 2. E.E.M. van Riet och Onderlinge Waarborgmaatschappij Z.A.O. Zorgverzekering	8
2000/C 20/16	Mål C-388/99 P: Överklagande, ingivet den 12 oktober 1999 av Xunta de Galicia, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 8 juli 1999 i mål T-194/95: Areacova S.A. och 31 andra mot Europeiska gemenskapernas råd	8
2000/C 20/17	Mål C-399/99 P: Överklagande, ingivet den 15 oktober 1999 av Fratelli Murri SpA, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen, har meddelat den 4 augusti 1999 i mål T-106/98: Fratelli Murri SpA mot Europeiska gemenskapernas kommission	9
2000/C 20/18	Mål C-400/99: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 oktober 1999 av Republiken Italien	9

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2000/C 20/19	Mål C-405/99: Talan mot Konungariket Belgien väckt den 22 oktober 1999 av Europeiska gemenskapernas kommission	10
2000/C 20/20	Mål C-409/99: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) av den 22 september 1999 i två mål om överklagande, nämligen mellan Metropol Treuhand WirtschaftstreuhandgmbH och Finanzlandesdirektion für Steiermark samt mellan Michael Stadler och Finanzlandesdirektion für Vorarlberg ...	10
2000/C 20/21	Mål C-410/99: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Kantonrechter Groningen av den 19 oktober 1999 i målet mellan Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Groningen och Bolag för offentlig rätt Challenger Trading Company LTD	11
2000/C 20/22	Mål C-417/99: Talan mot Konungariket Spanien väckt den 29 oktober 1999 av Europeiska gemenskapernas kommission	11
2000/C 20/23	Mål C-418/99: Talan mot Republiken Italien väckt den 29 oktober 1999 av Europeiska gemenskapernas kommission	11
2000/C 20/24	Mål C-419/99: Talan mot Republiken Italien väckt den 29 oktober 1999 av Europeiska gemenskapernas kommission	12
2000/C 20/25	Mål C-420/99: Talan mot Republiken Italien väckt den 29 oktober 1999 av Europeiska gemenskapernas kommission	12
2000/C 20/26	Mål C-421/99: Talan mot Republiken Italien väckt den 29 oktober 1999 av Europeiska gemenskapernas kommission	13
2000/C 20/27	Mål C-422/99: Talan mot Republiken Italien väckt den 29 oktober 1999 av Europeiska gemenskapernas kommission	13
2000/C 20/28	Mål C-423/99: Talan mot Republiken Italien väckt den 29 oktober 1999 av Europeiska gemenskapernas kommission	13
2000/C 20/29	Mål C-427/99 P: Överklagande, ingivet den 8 november 1999 av RJB Mining plc, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 9 september 1999 i mål T-110/98: RJB Mining plc mot Europeiska gemenskapernas kommission, med stöd av Förbundsrepubliken Tyskland, Kungariket Spanien och RAG Aktiengesellschaft	14
2000/C 20/30	Mål C-428/99: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av College van Beroep voor het bedrijfsleven av den 27 oktober 1999 i målet mellan H. van der Bor B.V. och Voedselvoorzieningsin- en verkoopbureau	15
2000/C 20/31	Mål C-430/99: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Raad van State av den 4 november 1999 i målet mellan Sea-Land Service Inc. och Inspecteur van de Belastingdienst Douane, Rotterdam	15
2000/C 20/32	Mål C-431/99: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Raad van State av den 4 november 1999 i målet mellan Nedlloyd Lijnen B.V. och Inspecteur van de Belastingdienst Douane, Rotterdam	16
2000/C 20/33	Mål C-432/99: Talan mot Republiken Italien väckt den 9 november 1999 av Europeiska gemenskapernas kommission	16

<u>Informationsnummer</u>	<i>Innehåll (Fortsättning)</i>	Sida
2000/C 20/34	Mål C-437/99: Talan mot Irland väckt den 16 november 1999 av Europeiska gemenskapernas kommission	17
2000/C 20/35	Mål C-438/99: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Juzgado de lo Social Único de Algeciras av den 10 november 1999 i målet mellan M.L. Jiménez Melgar och Ayuntamiento de los Barrios	17
2000/C 20/36	Mål C-440/99: Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 18 november 1999 av Europeiska gemenskapernas kommission	18
FÖRSTAINSTANSRÄTTEN		
2000/C 20/37	Förstainstansrättens dom av den 7 december 1999 i mål T-92/98: Interporc Im- und Export GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission ("Talan om ogiltigförklaring — Öppenhet — Tillgång till handlingar — Beslut 94/90/EKSG, EG, Euratom — Avslag på en ansökan om tillgång till kommissionens handlingar — Räckvidden å ena sidan av det undantag som motiveras av skyddet för det allmänna samhällsintresset (rättsliga förfaranden) och å andra sidan av upphovsmannaregeln — Motivering")	19
2000/C 20/38	Förstainstansrättens dom av den 10 november 1999 i de förenade målen T-103/98, T-104/98, T-107/98, T-113/98 och T-118/98: Svend Bech Kristensen m.fl. mot Europeiska unionens råd (Tjänstemän — Talan om ogiltigförklaring — Överföring av pensionsrättigheter — Beräkning av pensionsgrundande tjänsteår — Begäran om återbetalning av överskjutande belopp)	19
2000/C 20/39	Förstainstansrättens dom av den 23 november 1999 i mål T-129/98: Enrico Sabbioni mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän — Förflyttning ex officio — Rättsakt som går någon emot — Motivering — Maktmissbruk)	20
2000/C 20/40	Förstainstansrättens dom av den 28 oktober 1999 i mål T-180/98: Elizabeth Cotrim mot Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop) (Tjänstemän — Bosättningsbidrag — Uppsägning i förtid av anställningsavtal — Återkrav av belopp som utbetalats utan grund)	20
2000/C 20/41	Förstainstansrättens beslut av den 8 oktober 1999 i mål T-89/99 R: Oliver Valk mot Europaparlamentet (Anledning saknas att döma i saken)	20
2000/C 20/42	Förstainstansrättens beslut av den 8 oktober 1999 i mål T-89/99: Oliver Valk mot Europaparlamentet (Tjänsteman — Tidsfrist för väckande av talan — Uppenbart att talan skall avvisas)	21
2000/C 20/43	Beslut av förstainstansrättens ordförande av den 25 november 1999 i mål T-222/99 R, Jean-Claude Martinez och Charles de Gaulle mot Europaparlamentet (Interimistiskt förfarande — Parlamentets beslut om tolkningen av en bestämmelse i dess arbetsordning — Politiska grupper — Upptagande till sakprövning — Fumus boni juris — Krav på skyndsamhet — Intresseavvägning)	21
2000/C 20/44	Mål T-219/99: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 1 oktober 1999 av British Airways plc	21
2000/C 20/45	Mål T-232/99: Talan väckt den 12 oktober 1999 av Margaret Mary McKenzie Campbell mot Europeiska gemenskapernas kommission	22
2000/C 20/46	Mål T-234/99: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 oktober 1999 av Patrick Monod-Gayraud	23

<u>Informationsnummer</u>	<i>Innehåll (Fortsättning)</i>	Sida
2000/C 20/47	Mål T-237/99: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 15 oktober 1999 av BP Nederland V.O.F., BP Dorect V.O.F. och Actomat BV	23
2000/C 20/48	Mål T-242/99: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 19 oktober 1999 av Esso Nederland BV	23
2000/C 20/49	Mål T-244/99: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 oktober 1999 av Sadam Abruzzo SpA	24
2000/C 20/50	Mål T-245/99: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 oktober 1999 av Sadam Castiglione SpA	25
2000/C 20/51	Mål T-246/99: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 19 oktober 1999 av Tirrenia di Navigazione Spa m.fl.	25
2000/C 20/52	Mål T-250/99: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 oktober 1999 av Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV	26
2000/C 20/53	Mål T-251/99: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 oktober 1999 av Texaco Nederland BV, Schreurs Oliemaatschappij BV, Salland Oliemaatschappij BV och Nijol Oliemaatschappij BV	26
2000/C 20/54	Mål T-252/99: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 oktober 1999 av Total Nederland NV och Fina Nederland BV	27
2000/C 20/55	Avskrivning av mål T-524/93	27
2000/C 20/56	Avskrivning av de förenade målen T-195/94 och T-202/94	27
2000/C 20/57	Avskrivning av mål T-10/96	27
2000/C 20/58	Avskrivning av mål T-11/96	28
2000/C 20/59	Avskrivning av mål T-304/97	28
2000/C 20/60	Avskrivning av mål T-305/97	28
2000/C 20/61	Avskrivning av mål T-306/97	28
2000/C 20/62	Avskrivning av mål T-90/98	28
2000/C 20/63	Avskrivning av mål T-135/98	28
2000/C 20/64	Avskrivning av mål T-201/98	29
2000/C 20/65	Avskrivning av mål T-76/99	29
2000/C 20/66	Avskrivning av mål T-98/99	29
2000/C 20/67	Avskrivning av mål T-107/99	29
2000/C 20/68	Avskrivning av mål T-117/99	29

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

Inledande av mandatperioden för en ny domare vid domstolen

(2000/C 20/01)

Antonio Mario La Pergola, som utnämns till domare vid Europeiska gemenskapernas domstol genom beslut fattat av företrädarna för regeringarna i Europeiska gemenskapernas medlemsstater av den 24 november 1999⁽¹⁾, har inlett sin mandatperiod den 15 december 1999.

⁽¹⁾ EGT L 307, s. 57 av 2/12/99.

Beslut fattade av domstolen vid dess sammanträde den 14 december 1999

(2000/C 20/02)

Europeiska gemenskapernas domstol har vid sammanträde den 14 december 1999 fattat följande beslut:

Indelning av domaren A. M. La Pergola

A. M. La Pergola skall tjänstgöra på fjärde och femte avdelningen.

Sammansättning av den fjärde och femte avdelningen

1. Det har beslutats att den fjärde och femte avdelningen skall ha följande sammansättning under perioden den 15 december – den 6 oktober 2000:

Fjärde avdelningen

Avdelningsordföranden D.A.O. Edward,

Domarna P.J.G. Kapteyn, A.M. La Pergola och H. Ragnemalm.

Femte avdelningen

Avdelningsordföranden D.A.O. Edward,

Domarna P.J.G. Kapteyn, A.M. La Pergola, H. Ragnemalm, P. Jann, L. Sevón och M. Wathelet.

2. Domstolen har som en följd härav beslutat att ändra punkterna 2 och 3 i sitt beslut om avdelningarnas sammansättning, vilket fattats vid sammanträdet den 6 oktober 1999⁽¹⁾, på följande sätt:

”2. I varje mål som tilldelas tredje och fjärde avdelningen (vilka består av fyra domare) skall dessa vara sammansatta av ordföranden, referenten och en tredje domare som utses enligt en lista som upprättats efter ålder i ämbetet. Namnen på listan roterar med ett steg för varje sammanträde.

3. Vilka fem domare som skall döma i mål som tilldelas en stor avdelning, det vill säga femte och sjätte avdelningen (som består av sju domare vardera), framgår av en för rättsaret fastställd lista. Denna lista omfattar samtliga domare som hör till avdelningen, med undantag för ordföranden, enligt följande ordning:

a) Först domarna på den lilla avdelning som består av fyra domare, efter ålder i ämbetet,

- b) Därefter domarna på den andra lilla avdelningen, också efter ålder i ämbetet.

I varje mål är den stora avdelningen sammansatt av

- ordföranden,
- referenten,
- tre domare som utsetts enligt ordningen på motsvarande lista, varvid namnen roterar med ett steg för varje sammanträde.

Om en eller flera domare har förhinder, skall de ersättas enligt ordningen på listan. Om ordföranden på den stora avdelningen har förhinder, skall han dock företrädesvis ersättas av ordföranden på den lilla avdelningen.

Om domstolen eller avdelningen anser att flera mål bör avgöras gemensamt (oavsett om de formellt har förenats), skall domstolens sammansättning vara den som har fastställts för det första av dessa mål som behandlats vid sammanträde.”

3. Dessutom har listorna för fastställande av sammansättningen av den fjärde och femte avdelningen, som framgår av punkt 4 i det beslut som domstolen fattade vid sammanträdet den 6 oktober 1999, ändrats på följande sätt avseende perioden från den 15 december 1999 till och med den 6 oktober 2000:

Fjärde avdelningen

(Ordförande: domaren D.A.O. Edward)

Domarna P.J.G. Kapteyn, A.M. La Pergola och H. Ragnemalm.

Femte avdelningen

(Ordförande: domaren D.A.O. Edward)

Domarna P.J.G. Kapteyn, A.M. La Pergola, H. Ragnemalm, P. Jann, L. Sevón och M. Wathelet.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 5 oktober

1999 i mål C-84/96: Konungariket Nederländerna mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Europeiska regionala utvecklingsfonden — Automatisk frigörelse)

(2000/C 20/03)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen (avdelningsordföranden P.J.G. Kapteyn samt domarna G. Hirsch, J.L. Murray (referent), H. Ragnemalm och R. Schintgen; generaladvokat: A. La Pergola; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 5 oktober 1999 avkunnat dom i mål C-84/96: Konungariket Nederländerna (ombud: J.S. van den Oosterkamp och A. Fierstra) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Mennens och P. Oliver) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 16 februari 1996 och av den räkning som grundas på ett av dessa beslut om avslutande av ERUF-infrastrukturprojekt nr 80.07.03.002 (Veendam-Musselkanaal) och 84.07.03.004 (Weg Veendam), som delfinansierats av Europeiska regionala utvecklingsfonden. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) *Talan ogillas.*

2) *Konungariket Nederländerna förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT C 333, s. 1 av 20/11/99.

⁽¹⁾ EGT C 133, 4.5.1996.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 5 oktober 1999

i mål C-10/98 P: Azienda Agricola "Le Canne" Srl mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

("Överklagande — Vattenbruk — Förordningarna (EEG) nr 4028/86 och 1116/88 — Gemenskapsstöd — Nedsättning av stöd")

(2000/C 20/04)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen) (avdelningsordföranden P.J.G. Kapteyn samt domarna G. Hirsch, J.L. Murray (referent), H. Ragnemalm och R. Schintgen; generaladvokat: G. Cosmas; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein), har den 5 oktober 1999 avkunnat dom i mål C-10/98 P: Azienda Agricola "Le Canne" Srl, Porto Viro (Italien), företrädd av advokaterna G. Schiller, G. Carraro och F. Mazzonetto, Padova, delgivningsadress: advokatbyrå G. Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt, Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. de March, biträdd av A. Dal Ferro), angående överklagande av dom meddelad den 7 november 1997 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (tredje avdelningen) i mål T-218/95, Le Canne mot kommissionen (REG 1995, s. II-2055), i vilket det förs talan om att denna dom skall upphävas. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Förstainstansrättens dom av den 7 november 1997 i mål T-218/95, Le Canne mot kommissionen, upphävs.
- 2) Kommissionens telexmeddelande nr 12 497 av den 27 oktober 1995 ogiltigförklaras av det skälet att kommissionen inte har föllt det förfarande som föreskrivs i artiklarna 44.1 och 47 i rådets förordning (EEG) nr 4028/86 av den 18 december 1986 om gemenskapsåtgärder för att förbättra och anpassa fiskeri- och vattenbrukssektorernas struktur och artikel 7 i kommissionens förordning (EEG) nr 1116/88 av den 20 april 1988 om genomförandet av beslut om stöd till projekt rörande gemenskapsåtgärder för att förbättra och anpassa fiskeri- och vattenbrukssektorernas struktur och förvaltningen av kustområdena.
- 3) Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

DOMSTOLENS DOM

av den 12 oktober 1999

i mål C-379/97 (begäran om förhandsavgörande från Sø- og Handelsretten): Pharmacia & Upjohn SA mot Paranova A/S (1)

(Varumärkesrätt — Läkemedel — Parallellimport — Utbyte av varumärke)

(2000/C 20/05)

(Rättegångsspråk: danska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G.C. Rodriguez Iglesias, avdelningsordförandena P.J.G. Kapteyn, G. Hirsch och P. Jann samt domarna J.C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann (referent), D.A.O. Edward, M. Wathelet och R. Schintgen; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein), har den 12 oktober 1999 avkunnat dom i mål C-379/97 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Sø- og Handelsretten (Danmark), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Pharmacia & Upjohn SA, tidigare Upjohn SA, och Paranova A/S, angående tolkningen av artiklarna 30 och 36 i EG-fördraget (nu artiklarna 28 EG och 30 EG i ändrad lydelse) samt av artikel 7 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Villkoret avseende konstlad avskärmning av marknaderna mellan medlemsstater, sådant som det framgår av dom av den 23 maj 1978 i mål 102/77, Hoffmann-La Roche, REG 1978, s. 1139, och av den 11 juli 1996 i de förenade målen C-427/93, C-429/93 och C-436/93, Bristol-Myers Squibb m.fl., RE6 1996, s. I-3457, innebär att det, vid bedömningen av om varumärkesinnehavaren med stöd av nationell rätt kan hindra att en parallellimportör av läkemedel ersätter det varumärke som används i exportmedlemsstaten med det som används av innehavaren i importmedlemsstaten, skall tas hänsyn till de omständigheter som råder vid tidpunkten för saluföring i importmedlemsstaten, och som gör det objektivt nödvändigt att byta ut det ursprungliga varumärket mot det som används i importmedlemsstaten, för att varan i fråga skall kunna saluföras i denna stat av parallellimportören.

(1) EGT C 94, 28.3.1998.

(1) EGT C 387, 20.12.1997.

DOMSTOLENS DOM**(femte avdelningen)****av den 14 oktober 1999**

i mål C-104/97 P: Atlanta AG mot Europeiska gemenskapen, företrädd av 1) Europeiska unionens råd, 2) Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Överklagande — Skadeståndstalan — Gemensam organisation av marknaden Bananer — Ordning för import)

(2000/C 20/06)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen) (ordföranden på (sjätte avdelningen) J.C. Moitinho de Almeida, referent, tillförordnad ordförande på femte avdelningen) samt domarna L. Sevón, C. Gulmann, J.-P. Puissochet och M. Wathelet; generaladvokat: J. Mischo; justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl), har den 14 oktober 1999 avkunnat dom i mål C-104/97 P: Atlanta AG, bolag bildat enligt tysk rätt, Bremen (Tyskland), (företrätt av advokaterna E.A. Undritz och G. Schohe, Hamburg, delgivningsadress: advokatbyrå M. Baden, 34 B, rue Philippe II, Luxemburg), angående överklagande av dom meddelad den 11 december 1996 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (fjärde avdelningen) i utökad sammansättning i mål T-521/93, Atlanta m.fl. mot Europeiska gemenskapen (REG 1996, s. II-1707), i vilket det förs talan om upphävande av denna dom, och i vilket de andra parterna är: Europeiska gemenskapen, företrädd av: 1) Europeiska unionens råd (ombud: J. Huber), 2) Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K.-D. Borchardt), Atlanta Handelsgesellschaft Harder & Co. GmbH, bolag bildat enligt tysk rätt, Bremen, Afrikanische Frucht-Compagnie GmbH, bolag bildat enligt tysk rätt, Hamburg (Tyskland), Cobana Bananeneinkaufsgesellschaft mbH & Co. KG, bolag bildat enligt tysk rätt, Hamburg, Edeka Fruchtkontor GmbH, bolag bildat enligt tysk rätt, Hamburg, Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert & Co., bolag bildat enligt tysk rätt, Hamburg, Pacific Fruchtimport GmbH, bolag bildat enligt tysk rätt, Hamburg, Republiken Frankrike (ombud: K. Rispal-Bellanger och G. Mignot) och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Förstainstansrättens dom av den 11 december 1996 i mål T-521/93, Atlanta m.fl. mot Europeiska gemenskapen, upphävs i den del den innebär att Atlanta AG:s skadeståndstalan ogillas utan att det tas ställning till invändningen om att lagstiftningsmakt hade delegerats till kommissionen på ett rättsstridigt sätt.

2) Atlanta AG:s skadeståndstalan ogillas.

3) Punkterna 2 och 3 i domslutet i förstainstansrättens dom i det ovannämnda målet Atlanta m.fl. mot Europeiska gemenskapen fastställs.

4) Atlanta AG skall ersätta rättegångskostnaderna i denna instans.

5) Republiken Frankrike skall bära sin rättegångskostnad i denna instans.

⁽¹⁾ EGT C 142, 10.5.1997.

DOMSTOLENS DOM**(sjätte avdelningen)****av den 14 oktober 1999**

i mål C-229/98 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Bruxelles): Georges Vander Zwalmen, Élisabeth Massart mot belgiska staten⁽¹⁾

("Tjänstemän och anställda i Europeiska gemenskaperna — Skatt på fysiska personers inkomst — Beskattning av maken till en tjänsteman i Europeiska gemenskaperna")

(2000/C 20/07)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, (sjätte avdelningen) (ordföranden på andra avdelningen) R. Schintgen, tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen) samt domarna P.J.G. Kapteyn, referent; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: avdelningsdirektören D. Louterman-Hubeau), har den 14 oktober 1999 avkunnat dom i mål C-229/98 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Cour d'appel de Bruxelles (Belgien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Georges Vander Zwalmen, Élisabeth Massart och belgiska staten, angående tolkningen av angående tolkningen av artikel 13 i protokollet av den 8 april 1965 om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artikel 13 i protokollet av den 8 april 1965 om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier utgör inte hinder mot att en medlemsstat, som medger en skattelättnad för hushåll som har en enda inkomst och för hushåll som har två inkomster, varav den ena inkomsten understiger det indexreglerade beloppet 270 000 BEF, vägrar att bevilja denna förmån till hushåll där en av makarna är tjänsteman eller anställd i Europeiska gemenskaperna, när hans lön överstiger detta belopp.

(¹) EGT C 258, 15.8.1998.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 21 oktober 1999

i mål C-44/97: Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Avslut av räkenskaper — EUGFJ — Vägran att godkänna utgifter — Räkenskapsåren 1992-1993)

(2000/C 20/08)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen) (avdelningsordföranden P.J.G. Kapteyn (referent) samt domarna G. Hirsch och H. Ragnemalm; generaladvokat: J. Mischo; justitiesekreterare: avdelningsdirektören D. Louterman-Hubeau), har den 21 oktober 1999 avkunnat dom i mål C-44/97: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: E. Röder och B. Kloke) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K.-D. Borchardt) angående en talan om partiell ogiltigförklaring av kommissionens beslut 96/701/EG av den 20 november 1996 om ändring av beslut 96/311/EG om avslut av medlemsstaternas räkenskaper avseende utgifter som finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruk (EUGFJ) för räkenskapsåret 1992 samt vissa utgifter för räkenskapsåret 1993 (EGT L 323, s. 26) till den del kommissionen vägrade att godkänna ett belopp om 19 591 000 DEM för finansiering genom EUGFJ. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 108, 5.4.1997.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 21 oktober 1999

i mål C-333/97 (begäran om förhandsavgörande från Arbeitsgericht Gelsenkirchen): Susanne Lewen mot Lothar Denda (¹)

(”Lika lön för kvinnliga och manliga arbetstagare — Rätt till ett jultillägg — Föräldraledighet och mammaledighet”)

(2000/C 20/09)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen (ordföranden på andra avdelningen R. Schintgen, tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen samt domarna P.J.G. Kapteyn, referent, och G. Hirsch; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl), har den 21 oktober 1999 avkunnat dom i mål C-333/97 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Arbeitsgericht Gelsenkirchen (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Susanne Lewen och Lothar Denda, angående tolkningen av artikel 119 i EG-fördraget (artiklarna 117-120 i EG-fördraget har ersatts av artiklarna 136-143 EG), av artikel 11.2 b i rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (tionde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (EGT L 348, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 6, s. 3) och av 2 § sjätte punkten i bilagan till rådets direktiv 96/34/EG av den 3 juni 1996 om ramavtalet om föräldraledighet, undertecknat av UNICE, CEEP och EFS (EGT L 145, s. 4). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Ett sådant jultillägg som det som är i fråga i målet vid den nationella domstolen utgör lön i den mening som avses i artikel 119 i EG-fördraget (artiklarna 117-120 i EG-fördraget har ersatts av artiklarna 136-143 EG), även om arbetsgivaren har betalat ut det frivilligt och även om det till övervägande del eller uteslutande betalas ut för att uppmuntra framtida arbetsinsatser och/eller trogen tjänst. Tillägget omfattas däremot inte av begreppet lön i den mening som avses i artikel 11.2 b i rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (tionde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG).

- 2) Artikel 119 i fördraget utgör hinder mot att en arbetsgivare fullständigt utesluter kvinnliga arbetstagare som är föräldralediga från rätten till ett tillägg som betalas ut frivilligt såsom ett exceptionellt bidrag i samband med jul, utan att beakta vare sig det arbete som har utförts under det år då tillägget beviljas eller förekommande skyddsperioder för modern (förbud mot arbete), när ett sådant tillägg syftar till retroaktiv ersättning för det arbete som har utförts under detta år.

Däremot utgör varken artikel 119 i fördraget, artikel 11.2 i direktiv 92/85 eller 2 § sjätte punkten i bilagan till rådets direktiv 96/34/EG av den 3 juni 1996 om ramavtalet om föräldraledighet, undertecknat av UNICE, CEEP och EFS, hinder mot att vägra att betala ut ett sådant tillägg till en föräldraledig kvinna, när beviljandet av detta bidrag endast är beroende av villkoret att arbetstagararen är verksam när bidraget beviljas.

- 3) Artikel 119 i fördraget, artikel 11.2 b i direktiv 92/85 och 2 § sjätte punkten i bilagan till direktiv 96/34 utgör inte hinder mot att en arbetsgivare vid beviljandet av ett jultillägg till en kvinna som är föräldraledig gör proportionella avdrag från förmånen för perioder av föräldraledighet.

Artikel 119 i fördraget utgör däremot hinder mot att en arbetsgivare vid beviljandet av ett jultillägg gör proportionella avdrag från förmånen för skyddsperioder för modern (förbud mot arbete).

(¹) EGT C 357, 22.11.1997.

referent, G. Hirsch, P. Jann och H. Ragnemalm; generaladvokat: A. La Pergola; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett) har den 26 oktober 1999 avkunnat dom i mål C-273/97 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Industrial Tribunal, Bury St Edmunds (Förenade kungariket), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Angela Maria Sirdar och The Army Board, Secretary of State for Defence, angående tolkningen av EG-fördraget, särskilt artikel 224 (nu artikel 297 EG), och av rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor (EGT L 39, s. 40; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 191), särskilt artikel 2. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Beslut som medlemsstaterna fattar i fråga om anställning yrkesutbildning och arbetsvillkor inom försvarsmakten i syfte att säkerställa stridsdugligheten faller inte generellt utanför gemenskapsrättens tillämpningsområde.
- 2) Det kan med stöd av artikel 2.2 i rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor vara motiverat att utesluta kvinnor från tjänstgöring i sådana särskilda stridsförband som Royal Marines, på grund av den ifrågavarande verksamhetens natur och det sammanhang i vilket den utförs.

(¹) EGT C 295, 27.9.1997.

DOMSTOLENS DOM

av den 26 oktober 1999

i mål C-273/97 (begäran om förhandsavgörande från Industrial Tribunal, Bury St Edmunds): Angela Maria Sirdar mot The Army Board, Secretary of State for Defence (¹)

(*"Likabehandling av kvinnor och män — Beslut att neka en kvinna anställning som kock i Royal Marines"*)

(2000/C 20/10)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G.C. Rodriguez Iglesias, avdelningsordförandena J.C. Moitinho de Almeida, D.A.O. Edward och R. Schintgen samt domarna P.J.G. Kapteyn, J.-P. Puissochet,

DOMSTOLENS DOM

av den 26 oktober 1999

i mål C-294/97 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Münster): Eurowings Luftverkehrs AG mot Finanzamt Dortmund-Unna (¹)

(*Frihet att tillhandahålla tjänster — Företagsskatt på rörelsekapital och rörelsevinster — Tillägg till skatteunderlaget — Undantag som inte gäller en hyrestagare av en vara vars ägare är etablerad i en annan medlemsstat och således inte är skattskyldig*)

(2000/C 20/11)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G.C. Rodriguez Iglesias, avdelningsordförandena J.C. Moitinho de Almeida (referent), D.A.O.

Edward och L. Sevón samt domarna P.J.G. Kapteyn, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm och M. Wathelet; generaladvokat: J. Mischo; justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl), har den 26 oktober 1999 avkunnat dom i mål C-294/97 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Finanzgericht Münster (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Eurowings Luftverkehrs AG och Finanzamt Dortmund-Unna, angående tolkningen av artikel 59 i EG-fördraget (nu artikel 49 EG i ändrad lydelse). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artikel 59 i EG-fördraget (nu artikel 49 EG i ändrad lydelse) utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning om företagsskatt på rörelsekapital och rörelsevinst som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen.

(¹) EGT C 295, 27.9.1997.

DOMSTOLENS BESLUT

(första avdelningen)

av den 14 oktober 1999

i mål C-188/99 P: Karola Gluiber mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(”Uppenbart att överklagandet inte kan tas upp till sakprövning och att det är ogrundat”)

(2000/C 20/12)

(Rättegångsspråk: tyska)

Domstolen, första avdelningen, (avdelningsordföranden L. Sevón, samt domarna D.A.O. Edward och P. Jann, referent; generaladvokat: A. La Pergola; justitiesekreterare: R. Grass), har den 14 oktober 1999 meddelat beslut i mål C-188/99 P: Karola Gluiber, bosatt i Staudernheim (Tyskland), (ombud: advokaten Dieter Rogalla, Hamm, delgivningsadress: advokat Marguit CapusLeelare, 117, av. Gaston Diderich) mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission, angående överklagande av förstainstansrättens (första avdelningen) beslut av den 16 mars 1999 i mål T-147/98, inte publicerat i rättsfallssamlingen), i vilket det förs talan om att detta beslut skall upphävas. Beslutet lyder enligt följande:

1) Överklagandet avvisas.

2) Karola Gluiber skall bära sin rättegångskostnad.

(¹) EGT C 226, 7.8.1999.

Överklagande, ingivet den 6 januari 1999 av Anthony Goldstein, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 28 oktober 1998 i mål T-100/98: Anthony Goldstein mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-4/99 P)

(2000/C 20/13)

Anthony Goldstein har den 6 januari 1999 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 28 oktober 1998 i mål T-100/98: Anthony Goldstein mot Europeiska gemenskapernas kommission.

Domstolen fjärde avdelningen, har den 8 juli 1999 meddelat beslut genom vilket den ogillade överklagandet och förpliktade klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.

Överklagande, ingivet den 22 september 1999 av kommissionen, av det beslut av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, som meddelats den 14 september 1999 i mål T-145/98: ADT Projekt Gesellschaft der Arbeitsgemeinschaft Deutscher Tierzüchter mbH mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-349/99 P)

(2000/C 20/14)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 22 september 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol och överklagat det beslut av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, som meddelats den 14 september i mål T-145/98: Europeiska gemenskapernas

kommission mot ADT Projekt Gesellschaft der Arbeitsgemeinschaft Deutscher Tierzüchter mbH, genom vilket kommissionen förpliktats att förete en bestyrkt kopia av originalen av vissa protokoll.

Domstolen (tredje avdelningen, har genom beslut av den 4 oktober 1999 avvisat överklagandet eftersom det var uppenbart att det inte kunde tas upp till sakprövning och förpliktat kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Centrale Raad van Beroep av den 6 oktober 1999 i målet mellan 1. V.G. Müller-Fauré och Onderlinge Waarborgmaatschappij OZ zorgverzekeringen U.A. samt i målet mellan 2. E.E.M. van Riet och Onderlinge Waarborgmaatschappij Z.A.O. Zorgverzekeringen

(Mål C-385/99)

(2000/C 20/15)

Centrale Raad van Beroep begär genom beslut av den 6 oktober 1999, vilket inkom till domstolens kansli den 11 oktober 1999, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan 1. V.G. Müller-Fauré och Onderlinge Waarborgmaatschappij OZ zorgverzekeringen U.A. samt i målet mellan 2. E.E.M. van Riet och Onderlinge Waarborgmaatschappij Z.A.O. Zorgverzekeringen beträffande följande frågor:

- 1) Skall artiklarna 59 och 60 i EG-fördraget (nu artiklarna 49 och 50 EG) tolkas så, att en sådan bestämmelse som artikel 9.4 i Ziekenfondswet (lag om sjukförsäkring), jämförd med artikel 1 i Regeling hulp in het buitenland ziekenfondsverzekering (förordning om behandling i utlandet enligt sjukförsäkringsreglerna) är oförenlig med dessa artiklar, till den del det stadgas att en försäkrad person behöver ett förhandstillstånd av sin sjukförsäkring för att kunna göra gällande sin rätt till förmåner när denne vänder sig till en person eller till en inrättning utanför Nederländerna, med vilken sjukförsäkringen inte har ingått något avtal?
- 2) Om den första frågan besvaras jakande, utgör då de syften med det nederländska systemet med naturaförmåner som nämnts ovan⁽¹⁾ sådana tvingande hänsyn av allmänintresse som kan motivera inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster?

- 3) Blir svaret på den första frågan ett annat om behandlingen helt eller delvis utförs på sjukhus?

- (1) — Sjukförsäkring i öppen vård och på sjukhus som är väl avvägd och tillgänglig för alla.
— Bibehållande av det nederländska systemet med naturaförmåner.
— Säkerställande av det nederländska systemets ekonomiska jämvikt.

Överklagande, ingivet den 12 oktober 1999 av Xunta de Galicia, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 8 juli 1999 i mål T-194/95: Areacova S.A. och 31 andra mot Europeiska gemenskapernas råd

(Mål C-388/99 P)

(2000/C 20/16)

Xunta de Galicia har den 12 oktober 1999 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 8 juli 1999 i mål T-194/95: Areacova S.A. och 31 andra mot Europeiska gemenskapernas råd. Klaganden företräds av advokaten Victor M. Vázquez-Portomeñe Seijas, Santiago de Compostela, delgivningsadress: Fundación Galicia-Europa, Avenue Milcamps, no 105, B-1030 Bryssel.

Klaganden yrkar att domstolen skall

1. upphäva det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt har meddelat den 8 juli 1999 i mål T-194/95, med anledning av samtliga eller några av de fel som påtalats, och dra samtliga rättsliga konsekvenser av upphävandet, såväl om den avgör målet i sak eller återförvisar det till förstainstansrätten,
2. förplikta motparten vid EG-domstolen att ersätta rättegångskostnaderna samt fastslå att denna skall ersätta rättegångskostnaderna vid förstainstansrätten, för det fall överklagandet bifalls i sin helhet eller delvis.

Grunder och huvudargument

- Gemenskapsrätten har åsidosatts genom felaktig tillämpning och tolkning av artikel 230 (f.d. 173) i EG-fördraget med anledning av att förstainstansrätten inte har ansett den ifrågasatta förordningen vara behäftad med maktmissbruk med anledning av att förordningens påstådda syfte skiljer sig helt från det verkliga syfte som lett till att den antagits.

— Övriga grunder och huvudargument som anförts överensstämmer med dem som angivits i mål C-300/99 P.⁽¹⁾

(¹) EGT C 333, 20.11.1999, s. 12.

Överklagande, ingivet den 15 oktober 1999 av Fratelli Murri SpA, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen, har meddelat den 4 augusti 1999 i mål T-106/98: Fratelli Murri SpA mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-399/99 P)

(2000/C 20/17)

Fratelli Murri SpA har den 15 oktober 1999 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen, har meddelat den 4 augusti 1999 i mål T-106/98: Fratelli Murri SpA mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av advokaten Karl-Gustav von Luschka, Chieming, delgivningsadress: advokat Claude Medernach, advokatbyrån Arendt & Medernach, 8-10 rue Mathias Hardt, Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- I. upphäva förstainstansrättens beslut den 4 augusti 1999 i mål T-106/98⁽¹⁾ och förplikta svaranden att till sökanden utge ett belopp om 7 923 791,00 USD jämte ränta om 10 procent från och med den 25 september 1991,
- II. förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Åsidosättande av gemenskapsrätten: Klaganden gör gällande att förstainstansrätten har gjort en felaktig tolkning av räckvidden av artikel 175 andra stycket i fördraget (nu artikel 232 EG). Fristen i artikel 175 andra stycket är ingen preskriptionsfrist vad gäller rätt till skadestånd. Beträffande fristen i artikel 175 andra stycket föreskrivs i domstolens EG-stadga att den endast skall tillämpas "i förekommande fall". Detsamma gäller ordalydelsen i artikel 175 andra stycket själv, i vilken endast talas om möjligheten — men inte om nödvändigheten — av en passivitetstalan ("... får talan ..."). Därmed är inte sagt att det finns något samband mellan att inte inom den föreskrivna väcka passivitetstalan, å ena sidan, och förlusten eller preskriptionen av rätten till skadestånd, å andra sidan.

Inte heller syftet med de nämnda bestämmelserna kan motivera att klaganden inte skall ha rätt till skadestånd. När det inte fattas något beslut vet den som söker rättsskydd inte vad det beslutsfattande organet gör eller inte gör. Därvid är av stor betydelse att organets tystnad inte kan tolkas som ett negativt svar. Tystnaden utgör nämligen i rättsligt hänseende ett "nullum" som saknar avtals- eller förvaltningsrättslig betydelse. Syftet med passivitetstalan är endast att vara ytterligare ett rättsmedel för den som söker rättsskydd, om den senare är angelägen om en snarlig utgång av tvisten. Detta kan dock inte innebära att den skadelidande förlorar den fördel som avbrottet av preskriptionen innebär för honom. Han har inget inflytande på om vederbörande organ agerar snabbt eller inte.

(¹) Ännu inte publicerat i EGT.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 oktober 1999 av Republiken Italien

(Mål C-400/99)

(2000/C 20/18)

Republiken Italien har den 18 oktober 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av professor Umberto Leanza, i egenskap av ombud, biträdd av Pier Giorgio Ferri, avvocato dello stato, och har uppgivit följande adress för delgivning: Italiens ambassad, 5, rue Marie-Adélaïde, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara kommissionens skrivelse av den 6 augusti 1999⁽¹⁾ i den del som har ifrågasatts,
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Skrivelsen av den 6 augusti 1999 ifrågasätts på följande grunder:

- Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen och av reglerna om insyn med avseende på förordning (EG) nr 659/99⁽²⁾.
- Åsidosättande av garantierna avseende kontradiktoriskt förfarande samt av artikel 11.1 i förordning (EG) nr 659/99.

- Maktmissbruk i den del Beslutet om genomförandeförbud fattades på andra grunder än dem som anges i artikel 88.3 EG (f.d. artikel 93),
- fastställandet att det förekommer rättsstridigt stöd är ogiltigt, eftersom det är oklart, någon utredning inte förekommit och någon motivering inte angivits. Hänvisning till faktiska omständigheter saknas.

(¹) SG (99) D 6463, om inledande av ett formellt undersökningsförfarande kring stöd som Republiken Italien beviljat företagen i Gruppo Tirrenia di Navigazione, till den del som innebär förbud mot att genomföra det stöd som förklarats vara rättsstridigt.

(²) EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

Talan mot Konungariket Belgien väckt den 22 oktober 1999 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-405/99)

(2000/C 20/19)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 22 oktober 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Belgien. Sökanden företräds av juridiske rådgivaren Götz zur Hausen, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 96/54/EG av den 30 juli 1996 om anpassning till tekniska framsteg för tjugioandra gången av rådets direktiv 67/548/EEG om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen(¹), i artikel 1 punkterna 1 och 2 och artikel 2.1, samt
- förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den tvingande karaktären av artikel 249 tredje stycket och artikel 10 första stycket EG ålägger medlemsstaterna att före utgången av den frist som har fastställts i detta syfte vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla de direktiv som riktas till

dem. Fristen löpte ut den 31 mars 1998 utan att Belgien hade antagit de nödvändiga bestämmelserna för att anpassa sig till de förändringar som rör bilagorna I och III till direktiv 67/458/EEG.

(¹) EGT L 248, 30.9.1996, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) av den 22 september 1999 i två mål om överklagande, nämligen mellan Metropol Treuhand WirtschaftstreuhandgmbH och Finanzlandesdirektion für Steiermark samt mellan Michael Stadler och Finanzlandesdirektion für Vorarlberg

(Mål C-409/99)

(2000/C 20/20)

Verwaltungsgerichtshof (Österrike) begär genom beslut av den 22 september 1999, vilket inkom till domstolens kansli den 26 oktober 1999, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i två mål om överklagande, nämligen mellan Metropol Treuhand WirtschaftstreuhandgmbH och Finanzlandesdirektion für Steiermark samt mellan Michael Stadler och Finanzlandesdirektion für Vorarlberg beträffande följande frågor:

1. Skall artikel 17.6 andra stycket i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter(¹) tolkas så, att en medlemsstat efter direktivets ikraftträdande inte får undanta vissa fordon från avdragssystemet, när avdragsrätt för dessa fordon före direktivets ikraftträdande medgavs enligt förvaltningsmyndigheternas praxis?
2. Om fråga 1 besvaras jakande: Skall artikel 17.7 första meningen i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter tolkas så, att en medlemsstat utan föregående samråd i den mening som avses i artikel 29 i direktivet, för att konsolidera statsfinanserna på obestämd tid kan utvidga befintliga undantag från avdragsrätten på det sätt som anges i fråga 1?

(¹) EGT L 145, 13.6.1977, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Kantonrechter Groningen av den 19 oktober 1999 i målet mellan Kamer van Koophandel en Fabriek voor Groningen och Bolag för offentlig rätt Challenger Trading Company LTD

(Mål C-410/99)

(2000/C 20/21)

Kantonrechter Groningen begär genom beslut av den 19 oktober 1999, vilket inkom till domstolens kansli den 27 oktober 1999, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Kamer van Koophandel en Fabriek voor Groningen och Bolag för offentlig rätt Challenger Trading Company LTD beträffande följande fråga:

Utgör artiklarna 43 och 48 EG hinder för att bolag som i formellt hänseende är utländska bolag, i den mening som avses i artikel 1 i Wet op de formeel buitenlandse vennootschappen (lag om bolag som i formellt hänseende är utländska bolag), i Nederländerna omfattas av artikel 2 och följande artiklar i nämnda lag ⁽¹⁾ ?

(¹) Enligt artikel 2 och följande artiklar i nämnda lag omfattas bolag som i formellt hänseende är utländska bolag av vissa bestämmelser i nederländsk bolagsrätt angående skydd för tredje man, såsom bestämmelser om registrering i handelsregister, minsta kapital, bokföringsskyldighet samt formen och publiceringen av årsredovisningen.

Talan mot Konungariket Spanien väckt den 29 oktober 1999 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-417/99)

(2000/C 20/22)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 29 oktober 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Spanien. Sökanden företräds av Gregorio Valero Jordana, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket har underlåtit att uppfylla en av sina skyldigheter enligt rådets direktiv 96/62/EG av den 27 september 1996 om utvärdering och säkerställande av luftkvaliteten ⁽¹⁾ genom att inte utse de behöriga myndigheter och organ som avses i artikel 3 första stycket i nämnda direktiv, och
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen gör gällande att Konungariket Spanien i enlighet med artikel 13 i direktivet borde ha uppfyllt sin skyldighet att utse behöriga myndigheter och organ senast den 21 maj 1998, och påpekar att Konungariket Spanien, trots antagandet av rådets direktiv 1999/30/EG ⁽²⁾, som är det första direktiv som har antagits för att genomföra direktiv 96/62/EG, ännu inte har utsett de myndigheter och organ som har till uppgift att genomföra detta direktiv.

(¹) EGT L 296, 21.11.1996, s. 55.

(²) EGT L 163, 29.6.1999, s. 41.

Talan mot Republiken Italien väckt den 29 oktober 1999 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-418/99)

(2000/C 20/23)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 29 oktober 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Gregorio Valero Jordana, rättstjänsten, och Giacinto Bisogni, domare vid appellationsdomstolen med förordnande vid rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG av den 16 december 1997 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som skall monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg ⁽¹⁾, eller under alla omständigheter genom att inte underrätta kommissionen om dessa, har åsidosatt sina skyldigheter enligt detta direktiv,
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Artikel 249 EG (f.d. artikel 189 i EG-fördraget), enligt vilken ett direktiv med avseende på det resultat som skall uppnås skall vara bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat, innebär en skyldighet för medlemsstaterna att iaktta de frister för genomförande som föreskrivs i direktiven. Denna frist löpte ut den 30 juni 1998 utan att Republiken Italien hade utfärdat de bestämmelser som är nödvändiga för att följa det direktiv som nämns i kommissionens yrkande.

(¹) EGT L 59, 27.2.1998, s. 1.

**Talan mot Republiken Italien väckt den 29 oktober 1999
av Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål C-419/99)

(2000/C 20/24)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 29 oktober 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Richard B. Wainwright, rättstjänsten, och Giacinto Bisogni, domare vid appellationsdomstolen med förordnande vid rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 96/84/EG av den 19 december 1996 om ändring av direktiv 89/398/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om specialdestinerade livsmedel(¹), eller under alla omständigheter genom att inte underrätta kommissionen om dessa, har åsidosatt sina skyldigheter enligt detta direktiv,
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Artikel 249 EG (f.d. artikel 189 i EG-fördraget), enligt vilken ett direktiv med avseende på det resultat som skall uppnås skall vara bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat, innebär en skyldighet för medlemsstaterna att iaktta de frister för genomförande som föreskrivs i direktiven. Denna f-

rist löpte ut den 30 september 1997 utan att Republiken Italien hade utfärdat de bestämmelser som är nödvändiga för att följa det direktiv som nämns i kommissionens yrkande.

(¹) EGT L 48, 19.2.1997, s. 20.

**Talan mot Republiken Italien väckt den 29 oktober 1999
av Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål C-420/99)

(2000/C 20/25)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 29 oktober 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Richard B. Wainwright, rättstjänsten, och Giacinto Bisogni, domare vid appellationsdomstolen med förordnande vid rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv nr 96/70/EG av den 28 oktober 1996 om ändring av rådets direktiv 80/777/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om utvinning och saluförande av naturliga mineralvatten(¹), eller under alla omständigheter genom att inte underrätta kommissionen om dessa, har åsidosatt sina skyldigheter enligt detta direktiv,
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Artikel 249 EG (f.d. artikel 189 i EG-fördraget), enligt vilken ett direktiv med avseende på det resultat som skall uppnås skall vara bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat, innebär en skyldighet för medlemsstaterna att iaktta de frister för genomförande som föreskrivs i direktiven. Denna frist löpte ut den 28 oktober 1997 utan att Republiken Italien hade utfärdat de bestämmelser som är nödvändiga för att följa det direktiv som nämns i kommissionens yrkande.

(¹) EGT L 299, 23.11.1996, s. 26

**Talan mot Republiken Italien väckt den 29 oktober 1999
av Europeiska gemenskapernas kommission****(Mål C-421/99)**

(2000/C 20/26)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 29 oktober 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Lena Ström, rättstjänsten, och Giacinto Bisogni, domare vid appellationsdomstolen med förordnande vid rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa rådets direktiv 94/67/EG av den 16 december 1994 om förbränning av farligt avfall⁽¹⁾, eller under alla omständigheter genom att inte underrätta kommissionen om dessa, har åsidosatt sina skyldigheter enligt detta direktiv,
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Artikel 249 EG (f.d. artikel 189 i EG-fördraget), enligt vilken ett direktiv med avseende på det resultat som skall uppnås skall vara bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat, innebär en skyldighet för medlemsstaterna att iaktta de frister för genomförande som föreskrivs i direktiven. Denna frist löpte ut den 31 december 1996 utan att Republiken Italien hade utfärdat de bestämmelser som är nödvändiga för att följa det direktiv som nämns i kommissionens yrkande.

⁽¹⁾ EGT L 365, 31/12/1994, s. 34.

domstolen med förordnande vid rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa Europaparlamentets och Rådets direktiv 97/51/EG av den 6 oktober 1997 om ändring av rådets direktiv 90/387/EEG och 92/44/EEG för anpassning till en konkurrensutsatt miljö på telekommunikationsområdet⁽¹⁾, eller under alla omständigheter genom att inte underrätta kommissionen om dessa, har åsidosatt sina skyldigheter enligt detta direktiv,
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Artikel 249 EG (f.d. artikel 189 i EG-fördraget), enligt vilken ett direktiv med avseende på det resultat som skall uppnås skall vara bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat, innebär en skyldighet för medlemsstaterna att iaktta de frister för genomförande som föreskrivs i direktiven. Denna frist löpte ut den 31 december 1997 utan att Republiken Italien hade utfärdat de bestämmelser som är nödvändiga för att följa det direktiv som nämns i kommissionens yrkande.

⁽¹⁾ EGT L 295, 29.10.1997, s. 23.

**Talan mot Republiken Italien väckt den 29 oktober 1999
av Europeiska gemenskapernas kommission****(Mål C-423/99)**

(2000/C 20/28)

**Talan mot Republiken Italien väckt den 29 oktober 1999
av Europeiska gemenskapernas kommission****(Mål C-422/99)**

(2000/C 20/27)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 29 oktober 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Claudia Schmidt, rättstjänsten, och Giacinto Bisogni, domare vid appellationsdomstolen med förordnande vid rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission har den 29 oktober 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Claudia Schmidt, rättstjänsten, och Giacinto Bisogni, domare vid appellationsdomstolen med förordnande vid rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 98/10/EG av den 26 februari 1998 om tillhandahållande av öppna nätverk (ONP) för taltelefoni och samhällsomfattande tjänster för telekommunikation i en konkurrensutsatt miljö⁽¹⁾, eller under alla omständigheter genom att inte underrätta kommissionen om dessa, har åsidosatt sina skyldigheter enligt detta direktiv,
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Artikel 249 EG (f.d. artikel 189 i EG-fördraget), enligt vilken ett direktiv med avseende på det resultat som skall uppnås skall vara bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat, innebär en skyldighet för medlemsstaterna att iakttäta de frister för genomförande som föreskrivs i direktiven. Denna frist löpte ut den 30 juni 1998 utan att Republiken Italien hade utfärdat de bestämmelser som är nödvändiga för att följa det direktiv som nämns i kommissionens yrkande.

⁽¹⁾ EGT L 101, 1.4.1998, s. 24.

Överklagande, ingivet den 8 november 1999 av RJB Mining plc, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 9 september 1999 i mål T-110/98⁽¹⁾: RJB Mining plc mot Europeiska gemenskapernas kommission, med stöd av Förbundsrepubliken Tyskland, Kungariket Spanien och RAG Aktiengesellschaft

(Mål C-427/99 P)

(2000/C 20/29)

RJB Mining plc, ett engelskt aktiebolag med säte i Harworth, Förenade kungariket, har den 8 november 1999 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 9 september 1999 i mål T-110/98: RJB Mining plc, mot Europeiska gemenskapernas kommission, med stöd av Förbundsrepubliken Tyskland, Kungariket Spanien och RAG Aktiengesellschaft. Klaganden företräds av Mark Brealey, barrister, advokatsamfundet för England och Wales, och Jonathan Lawrence, solicitor, delgivningsadress: Advokatbyrån Arendt och Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

1. ta upp överklagandet till prövning,

2. upphäva punkterna 1 och 3 i förstainstansrättens dom i mål T-110/98,
3. ogiltigförklara kommissionens beslut 98/687/EKSG av den 10 juni 1998 om Tysklands stöd till kolindustrin (EGT L 234, s. 30),
4. förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i detta överklagande och de kostnader som uppkommit i förstainstansrätten.

Grunder och huvudargument

Klaganden har gjort gällande att det av ordalydelsen i artikel 1 i kodexen (kommissionens beslut nr 3632/93/EKSG⁽²⁾ av den 28 december 1993 om gemenskapsregler för statsstöd till kolindustrin) måste följa att artikel 9 är ett villkor för att stöd skall kunna anses som gemenskapsstöd och därmed förenligt med den gemensamma marknaden. Iakttagande av artikel 9 är inte endast ett formkrav utan ett villkor i sig. Statligt stöd kan därför endast betraktas som gemenskapsstöd om det uppfyller kraven i artikel 9.4.

Klaganden gjorde i förstainstansrätten gällande att kommissionen, om den klara betydelsen av kodexen iakttas, saknar behörighet att betrakta statligt stöd som gemenskapsstöd om det statliga stödet betalas ut utan att kraven i artikel 9 iakttas (och uppfyller således inte kravet på föregående tillstånd).

Förstainstansrätten underkände klagandens argument och fastslog följande:

- a) En formell bestämmelse kan inte ha samma dignitet som en materiell bestämmelse och, därför,
- b) det förhållandet att en formell bestämmelse inte iakttas har inte som rättslig konsekvens att kommissionen fråntas behörigheten att godkänna statligt stöd.

Klaganden har gjort gällande att förstainstansrättens slutsatser vilar på en felaktig tolkning av kodexen och att de är rättsstridiga.

Enligt klaganden gör kodexen inte åtskillnad mellan materiella och formella villkor för att stöd skall anses förenligt med den gemensamma marknaden. Underlåtenhet att uppfylla dessa villkor, materiella eller formella, innebär därför att kommissionen saknar behörighet att godkänna stödet.

⁽¹⁾ EGT C 299, 26.9 1998, s. 38.

⁽²⁾ EGT L 329, s. 12.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av College van Beroep voor het bedrijfsleven av den 27 oktober 1999 i målet mellan H. van der Bor B.V. och Voedselvoorzieningsin- en verkoopbureau

(Mål C-428/99)

(2000/C 20/30)

College van Beroep voor het bedrijfsleven begär genom beslut av den 27 oktober 1999, vilket inkom till domstolens kansli den 8 november 1999, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan H. van der Bor B.V. och Voedselvoorzieningsin- en verkoopbureau beträffande följande frågor:

1. Hade ministern för jordbruk, naturtillgångar och fiske befogenhet att i avvaktan på gemenskapslagstiftning på området anta nationella regler som gjorde det möjligt att betala ersättning för skada som en person har lidit till följd av att brittiska kalvar har nödslaktats, såsom skett i nämnda ministers beslut av den 3 april 1996?
2. Om svaret på fråga 1 är nekande, hindrar gemensksprätten att en medlemsstat uppfyller förpliktelser på grund av förväntningar, som uppkommit till följd av ett beslut som fattats med tillämpning av nämnda nationella regler, på att ersättning med ett visst belopp skulle utbetalas, när dessa förväntningar skulle vara att anse som berättigade förväntningar, om endast nationell rätt vore tillämplig?
3. Om fråga 1 besvaras jakande, hindrar gemensksprätten och särskilt förordning nr 717/96 att sökandens ersättning bestäms med tillämpning av ovannämnda nationella regler?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Raad van State av den 4 november 1999 i målet mellan Sea-Land Service Inc. och Inspecteur van de Belastingdienst Douane, Rotterdam

(Mål C-430/99)

(2000/C 20/31)

Raad van State begär genom beslut av den 4 november 1999, vilket inkom till domstolens kansli den 8 november 1999, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Sea-Land Service Inc. och Inspecteur van de Belastingdienst Douane, Rotterdam beträffande följande frågor:

1. a) Är ett system som VBS-systemet, i det avseende att det innebär en skyldighet att delta i sjöfartsvägledning, ett hinder för den fria rörligheten för tjänster i den mening som avses i förordning (EEG) nr 4055/86 jämförd med artikel 59 i EG-fördraget (nu artikel 49 EG)?

- b) Om ovanstående fråga besvaras nekande förhåller det sig annorlunda om det krävs ett vederlag för de tjänster som utförs för deltagarna systemet?
 - c) Skall fråga 1 b besvaras annorlunda om detta vederlag krävs av trafikanter som är skyldiga att delta i systemet, men inte av övriga användare, som till exempel fartygstrafiken på de inre vattenvägarna eller havsgående fartyg med en längd på mindre än 41 meter?
2. a) Om ett system som VBS-systemet med den därtill knutna avgiftsskyldighet utgör ett hinder för den fria rörligheten för tjänster, omfattas detta hinder i så fall av undantaget i artikel 56 i EG-fördraget (nu artikel 46 EG) för bestämmelser som grundas på hänsyn till allmän säkerhet?
 - b) Är det av betydelse för svaret på fråga 2 a om avgiften är högre än den verkliga kostnaden för den särskilda tjänst som tillhandahålls ett enskilt fartyg?
3. Om ett system som VBS-systemet med den därtill knutna avgiftsskyldighet utgör ett hinder för den fria rörligheten för tjänster och detta hinder inte är berättigat i enlighet med artikel 56 i EG-fördraget (nu artikel 46 EG), kan detta hinder vara berättigat antingen eftersom det endast utgörs av en sådan "försäljningsform" som nämns i domen i målet Keck och Mithouard och det inte är fråga om diskriminering, eller eftersom det uppfyller de kriterier som domstolen slagit fast för detta ändamål i andra domar, i synnerhet domen i målet Gebhard?
4. a) Skall ett system i en medlemsstat som VBS-systemet anses som ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i EG-fördraget (nu artikel 87 EG), i det avseendet att vissa grupper av deltagare i systemet, nämligen fartygstrafiken på de inre vattenvägarna, befrias från skyldigheten att erlägga avgift?
 - b) Om fråga 4 a besvaras jakande omfattas detta stöd av förbudet i den ovannämnda bestämmelsen?
 - c) Om även fråga 4 b besvaras jakande, har kvalifikationen som ett med hänsyn till gemensksprätten förbjudet stöd, bortsett från de befriade deltagarna, enligt gemensksprätten även följer för det vederlag som de betalningsskyldiga deltagarna skall betala?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Raad van State av den 4 november 1999 i målet mellan Nedlloyd Lijnen B.V. och Inspecteur van de Belastingdienst Douane, Rotterdam

(Mål C-431/99)

(2000/C 20/32)

Raad van State begär genom beslut av den 4 november 1999, vilket inkom till domstolens kansli den 8 november 1999, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Nedlloyd Lijnen B.V. och Inspecteur van de Belastingdienst Douane, Rotterdam beträffande följande frågor:

1. a) Är ett system som VBS-systemet, i det avseende att det innebär en skyldighet att delta i sjöfartsvägledning, ett hinder för den fria rörligheten för tjänster i den mening som avses i förordning (EEG) nr 4055/86 jämförd med artikel 59 i EG-fördraget (nu artikel 49 EG)?
- b) Om ovanstående fråga besvaras nekande förhåller det sig annorlunda om det krävs ett vederlag för de tjänster som utförs för deltagarna systemet?
- c) Skall fråga 1 b besvaras annorlunda om detta vederlag krävs av trafikanter som är skyldiga att delta i systemet, men inte av övriga användare, som till exempel fartygstrafiken på de inre vattenvägarna eller havsgående fartyg med en längd på mindre än 41 meter?
2. a) Om ett system som VBS-systemet med den därtill knutna avgiftsskyldigheten utgör ett hinder för den fria rörligheten för tjänster, omfattas detta hinder i så fall av undantaget i artikel 56 i EG-fördraget (nu artikel 46 EG) för bestämmelser som grundas på hänsyn till allmän säkerhet?
- b) Är det av betydelse för svaret på fråga 2 a om avgiften är högre än den verkliga kostnaden för den särskilda tjänst som tillhandahålls ett enskilt fartyg?
3. Om ett system som VBS-systemet med den därtill knutna avgiftsskyldigheten utgör ett hinder för den fria rörligheten för tjänster och detta hinder inte är berättigat i enlighet med artikel 56 i EG-fördraget (nu artikel 46 EG), kan detta hinder vara berättigat antingen eftersom det endast utgörs av en sådan "försäljningsform" som nämns i domen i målet Keck och Mithouard och det inte är fråga om diskriminering, eller eftersom det uppfyller de kriterier som domstolen slagit fast för detta ändamål i andra domar, i synnerhet domen i målet Gebhard?

4. a) Skall ett system i en medlemsstat som VBS-systemet anses som ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i EG-fördraget (nu artikel 87 EG), i det avseendet att vissa grupper av deltagare i systemet, nämligen fartygstrafiken på de inre vattenvägarna, befrias från skyldigheten att erlägga avgift?
- b) Om fråga 4 a besvaras jakande omfattas detta stöd av förbudet i den ovan nämnda bestämmelsen?
- c) Om även fråga 4 b besvaras jakande, har kvalifikationen som ett med hänsyn till gemenskapsrätten förbjudet stöd, bortsett från de befriade deltagarna, enligt gemenskapsrätten även följer för det vederlag som de betalningsskyldiga deltagarna skall betala?

Talan mot Republiken Italien väckt den 9 november 1999 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-432/99)

(2000/C 20/33)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 9 november 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Hendrik van Lier, rättstjänsten, och Giacinto Bisogni, domare vid appellationsdomstolen med förordnande vid rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 96/57/EG av den 3 september 1996 om energieffektivitetskrav för elektriska kylskåp och frysar (även i kombination) för hushållsbruk⁽¹⁾, eller under alla omständigheter genom att inte underrätta kommissionen om dessa, har åsidosatt sina skyldigheter enligt detta direktiv,
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Artikel 249 EG (f.d. artikel 189 i EG-fördraget), enligt vilken ett direktiv med avseende på det resultat som skall uppnås skall vara bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat, innebär en skyldighet för medlemsstaterna att iaktta de frister för genomförande som föreskrivs i direktiven. Denna frist löpte ut den 3 september 1997 utan att Republiken Italien hade utfärdat de bestämmelser som är nödvändiga för att följa det direktiv som nämns i kommissionens yrkande.

(¹) EGT L 236, 18/09/1996, s. 36.

Talan mot Irland väckt den 16 november 1999 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-437/99)

(2000/C 20/34)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 16 november 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Irland. Sökanden företräds av juridiske rådgivaren Peter Oliver och Keir Fitch, nationell tjänsteman med förordnande vid kommissionens rättstjänst, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Irland, genom att inte anta lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa
 - rådets direktiv 95/53/EG av den 25 oktober 1995 om fastställande av principerna för organisationen av officiell kontroll på djurfoderområdet (¹),
 - rådets direktiv 96/93/EG av den 17 december 1996 om certifiering av djur och animaliska produkter (²),
 - rådets direktiv 97/61/EG av den 20 oktober 1997 om ändring av bilagan till direktiv 91/492/EEG om fastställande av hygienkrav för produktion och utsläppande på marknaden av levande tvåskaliga mollusker (³),

och genom att inte anmäla detta till kommissionen, har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt dessa direktiv, samt

- förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 249 EG (f.d. artikel 189 i EG-fördraget) skall ett direktiv med avseende på det resultat som skall uppnås vara bindande för varje medlemsstat. Detta medför en skyldighet för medlemsstaten att iaktta den tidsfrist som fastställts för genomförandet av direktivet. Denna tidsfrist har gått ut utan att Irland har antagit de bestämmelser som är nödvändiga för att följa de direktiv som kommissionen angett i sitt yrkande.

(¹) EGT L 265, 8.11.1995, s. 17-22.

(²) Avseende certifiering av djur och animaliska produkter, EGT L 13, 16.1.1997, s. 18-30.

(³) EGT L 295, 29.10.1997, s. 35-36.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Juzgado de lo Social Único de Algeciras av den 10 november 1999 i målet mellan M.L. Jiménez Melgar och Ayuntamiento de los Barrios

(Mål C-438/99)

(2000/C 20/35)

Juzgado de lo Social Único de Algeciras begär genom beslut av den 10 november 1999, vilket inkom till domstolens kansli den 17 november 1999, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan M.L. Jiménez Melgar och Ayuntamiento de los Barrios beträffande följande frågor:

1. Är artikel 10 i direktiv 92/85/EEG (¹) tillräckligt klar, precis och ovillkorlig för att kunna ha direkt effekt?
2. Innebär artikel 10 i direktivet, genom att föreskriva att "[m]edlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra att sådana arbetstagare som ... [är gravida, nyligen har fött barn eller ammar] sägs upp under tiden från början av graviditeten och till utgången av ... barnledighet[en] ... om detta inte sker i undantagsfall av skäl som inte sammanhänger med deras tillstånd", en skyldighet för medlemsstaterna att på ett särskilt och exceptionellt sätt föreskriva på vilka grunder en arbetstagare som är gravid, nyligen har fött barn eller ammar får sägas upp, vilket innebär att det i den nationella lagstiftningen vid sidan om det allmänna systemet för hävning av ett anställningsavtal skall införas ett annat särskilt system som är mer begränsat, uttryckligt och är avsett för de fall där arbetstagaren är gravid, nyligen har fött barn eller ammar?
3. Vilka återverkningar har artikel 10 i direktivet på en arbetsgivares vägran att förnya ett anställningsavtal, som ingåtts för viss tid med en kvinna som är gravid, på samma villkor som de föregående avtalen? Påverkar artikel 10 i direktivet skyddet för gravida arbetstagare i fråga om anställningsförhållanden som ingåtts för viss tid samt i förekommande fall på vilket sätt, under vilka förutsättningar och i vilken utsträckning?

4. När det i artikel 10 i direktivet anges att uppsägningen av en arbetstagare som är gravid, nyligen har fött barn eller ammar skall ske "i tillämpliga fall" när "den behöriga myndigheten har lämnat sitt medgivande", förutsätter direktivet då att en arbetstagare som är gravid, nyligen har fött barn eller ammar endast kan sägas upp genom ett särskilt förfarande där den motsvarande behöriga myndigheten i förväg ger sitt medgivande till den uppsägning som arbetsgivaren vill företa?

(¹) Rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (tionde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG), EGT L 348, 28.11.1992, s. 1.

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 18 november 1999 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-440/99)

(2000/C 20/36)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 18 november 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Sökanden företräds av Gérard Berscheid, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt

— artikel 4 i rådets direktiv 96/32/EG⁽¹⁾ av den 21 maj 1996 om ändring av bilaga II till direktiv 76/895/EEG

om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på frukt och grönsaker och bilaga II till direktiv 90/642/EEG om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på vissa produkter av vegetabiliskt ursprung, inklusive frukt och grönsaker, samt om fastställande av en förteckning över gränsvärden,

— artikel 3 i rådets direktiv 96/33/EG⁽²⁾ av den 21 maj 1996 om ändring av bilagorna till direktiv 86/362/EEG och 86/363/EEG om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på spannmål respektive i och på livsmedel av animaliskt ursprung,

— artikel 9 i rådets direktiv 96/93/EG av den 17 december 1996 om certifiering av djur och animaliska produkter⁽³⁾,

— artikel 2 i kommissionens direktiv 97/72/EG⁽⁴⁾ av den 15 december 1997 om ändring av rådets direktiv 70/524/EEG om fodertillsatser, och

— artikel 2 i kommissionens direktiv 98/19/EG⁽⁵⁾ av den 18 mars 1998 om ändring av rådets direktiv 70/542/EEG om fodertillsatser,

genom att inte inom den föreskrivna fristerna sätta i kraft de lagar eller andra författningar som är nödvändiga för att följa dessa direktiv, och

2. förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

De grunder och huvudargument som sökanden har anfört är identiska med dem som har anförts i mål C-405/99⁽⁶⁾. Fristerna för att införliva direktiven löpte ut den 30 april 1997 (direktiven 96/32/EG och 96/33/EG), den 1 januari 1998 (direktiv 96/93/EG) och den 31 mars 1998 (direktiven 97/72/EG och 98/19/EG).

(¹) EGT L 144, 18.6.1996, s.12.

(²) EGT L 144, 18.6.1996, s.35.

(³) EGT L 13, 13.1.1997, s.18.

(⁴) EGT L 351, 23.12.1997, s.55

(⁵) EGT L 96, 28.3.1998, s. 39.

(⁶) Se s. 10 i förevarande EGT.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 7 december 1999

i mål T-92/98: Interporc Im- und Export GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(”Talan om ogiltigförklaring — Öppenhet — Tillgång till handlingar — Beslut 94/90/EKSG, EG, Euratom — Avslag på en ansökan om tillgång till kommissionens handlingar — Räckvidden å ena sidan av det undantag som motiveras av skyddet för det allmänna samhällsintresset (rättsliga förfaranden) och å andra sidan av upphovsmannaregeln — Motivering”)

(2000/C 20/37)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrätten (ordföranden B. Vesterdorf samt domarna C.W. Bellamy, J. Pirrung, A.W.H. Meij och M. Vilaras; justitiesekreterare: H. Jung), har den 7 december 1999 avkunnat dom i mål T-92/98: Interporc Im- und Export GmbH, Hamburg (Tyskland), företrätt av advokaten Georg M. Berrisch, Bryssel och Hamburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Ulrich Wölker) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 23 april 1998 att vägra sökanden tillgång till vissa handlingar. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Kommissionens beslut av den 23 april 1998 ogiltigförklaras till den del tillgång till handlingar som härrör från kommissionen har vägrats.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

(1) EGT C 258 15.8.1998.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 10 november 1999

i de förenade målen T-103/98, T-104/98, T-107/98, T-113/98 och T-118/98: Svend Bech Kristensen m.fl. mot Europeiska unionens råd (1)

(Tjänstemän — Talan om ogiltigförklaring — Överföring av pensionsrättigheter — Beräkning av pensionsgrundande tjänsteår — Begäran om återbetalning av överskjutande belopp)

(2000/C 20/38)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, första avdelningen (ordföranden B. Vesterdorf samt domarna J. Pirrung och M. Vilaras; justitiesekreterare: H. Jung), har den 10 november 1999 avkunnat dom i de förenade målen T-103/98, T-104/98, T-107/98, T-113/98 och T-118/98: Svend Bech Kristensen, tjänsteman vid Europeiska unionens råd, bosatt i Waterloo (Belgien), Bjarne Hoff-Nielsen, tjänsteman vid Europeiska unionens råd, bosatt i Bryssel (Belgien), Jean Lesueur, tjänsteman vid Europeiska unionens råd, bosatt i Bryssel (Belgien), Peter Clausen, tjänsteman vid Europeiska unionens råd, bosatt i La Hulpe (Belgien), och Ivar Langer Andersen, tjänsteman vid Europeiska unionens råd, bosatt i Rungsted Kyst (Danmark) (ombud: advokaterna Jean-Noël Louis, Véronique Leclercq, Ariane Tornel och Françoise Parmentier, Bryssel, delgivningsadress: Fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange, Luxemburg) mot Europeiska unionens råd (ombud: Martin Bauer och Denis Waelbroeck) angående en talan om ogiltigförklaring av rådets beslut av den 6 oktober 1997 om avslag på sökandenas begäran om återbetalning av den del av de pensionsrättigheter som överfördes till gemenskapens pensionssystem och som inte beaktades vid beräkningen av de pensionsgrundande tjänsteåren som skall tillgodoräknas. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Rådets beslut av den 6 oktober 1997, om avslag på sökandenas begäran om återbetalning av den del av de pensionsrättigheter som överfördes till gemenskapens pensionssystem och som inte beaktades vid beräkningen av de pensionsgrundande tjänsteåren, ogiltigförklaras.
- 2) Rådet skall ersätta rättegångskostnaderna.

(1) EGT C 299, 26.9.1998 och EGT C 312, 10.10.1998.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 23 november 1999

i mål T-129/98: Enrico Sabbioni mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾**(Tjänstemän — Förflyttning ex officio — Rättsakt som går någon emot — Motivering — Maktmissbruk)**

(2000/C 20/39)

(Rättegångsspråk: italienska)

Förstainstansrätten, femte avdelningen (ordföranden J.D. Cooke samt domarna R. García-Valdecasas och P. Lindh; justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González), har den 23 november 1999 avkunnat dom i mål T-129/98: Enrico Sabbioni, tjänsteman vid kommissionen, som tjänstgör vid gemensamma forskningscentret i Ispra, med hemvist i Biondronno (Italien), företrädd av advokaten Giuseppe Marchesini, Vicenza, delgivningsadress: advokatbyrå Arendt och Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Gianluigi Valesia), angående dels en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut om förflyttning ex officio av kåranden till en annan avdelning och har frångagits sina ursprungliga åligganden, dels en skadeståndstalan. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EGT C 327, 24.10.1998.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 28 oktober 1999

i mål T-180/98: Elizabeth Cotrim mot Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop)⁽¹⁾**(Tjänstemän — Bosättningsbidrag — Uppsägning i förtid av anställningsavtal — Återkrav av belopp som utbetalats utan grund)**

(2000/C 20/40)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten (domaren C. W. Bellamy som ensamdomare; justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González), har

den 28 oktober 1999 avkunnat dom i mål T-180/98: Elizabeth Cotrim, provanställd tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, Winksele (Belgien), företrädd av advokaterna Jean-Noël Louis och Françoise Parmentier, Bryssel, delgivningsadress: Fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange, Luxemburg, mot Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop) (ombud: Bertrand Wägenbaur), angående en talan om ogiltigförklaring av Cedefops beslut av den 9 mars 1998 med krav att sökanden skall återbetala 2/3 av det bosättningsbidrag som utbetalades då hon tillträdde sin tjänst. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EGT C 397, 19.12.1998.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 8 oktober 1999

i mål T-89/99 R: Oliver Valk mot Europaparlamentet⁽¹⁾**(Anledning saknas att döma i saken)**

(2000/C 20/41)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrättens ordförande har den 8 oktober 1999 meddelat beslut i mål T-89/99 R: Oliver Valk (ombud: advokaten Joachim Kayser, Körnerstraße 5, 10785 Berlin) mot Europaparlamentet (ombud: Hans Krück och Evelyn Waldherr) angående en begäran om vidtagande av interimistiska åtgärder avseende dels upphävande av uttagningskommitténs beslut av den 9 februari 1999 om att inte tillåta sökanden delta i de skriftliga proven beträffande uttagningsprov PE/86/A (EGT 1998, C 77 A, s. 1), dels tillstånd för sökanden att delta i uttagningsprovet. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) Det saknas anledning att pröva begäran om vidtagande av interimistiska åtgärder.
- 2) Vardera part skall bära sin egen rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EGT C 160, 5.6.99.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 8 oktober 1999

i mål T-89/99: Oliver Valk mot Europaparlamentet⁽¹⁾**(Tjänsteman — Tidsfrist för väckande av talan — Uppenbart att talan skall avvisas)**

(2000/C 20/42)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrätten, första avdelningen (ordföranden B. Vesterdorf samt domarna J. Pirrung och M. Vilaras; justitiesekreterare: H. Jung), har den 8 oktober 1999 meddelat beslut i mål T-89/99: Oliver Valk, bosatt i Berlin (ombud: advokaten Joachim Kayser, Körnerstraße 5, 10785 Berlin), mot Europaparlamentet (ombud: Hans Krück och Evelyn Waldherr) angående en talan om dels yrkande om ogiltigförklaring av uttagningskommitténs beslut att inte låta sökanden delta i de skriftliga proven beträffande uttagningsprov PE/86/A, dels yrkande om att låta sökanden delta i uttagningsprovet. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) Talan avvisas, då det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.
- 2) Vardera part skall bära sin egen rättegångskostnad.

(¹) EGT C 160, 5.6.99.

BESLUT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

av den 25 november 1999

i mål T-222/99 R, Jean-Claude Martinez och Charles de Gaulle mot Europaparlamentet

(Interimistiskt förfarande — Parlamentets beslut om tolkningen av en bestämmelse i dess arbetsordning — Politiska grupper — Upptagande till sakprövning — Fumus boni juris — Krav på skyndsamhet — Intresseavvägning)

(2000/C 20/43)

(Rättegångsspråk: franska)

Ordföranden för förstainstansrätten har den 25 november 1999 meddelat beslut i mål T-222/99 R: Jean-Claude Martinez, Montpellier (Frankrike) och Charles de Gaulle, Paris, (ombud: advokaten François Wagner, delgivningsadress: 2, rue de la Poissonnerie, Nice, Frankrike) mot Europaparlamentet (ombud: Gregorio Garzon Clariana, Johann Schoo och Hans Krück)

angående en talan om uppskov med verkställigheten av Europaparlamentets beslut av den 14 september 1999 om tolkningen av artikel 29.1 i Europaparlamentets arbetsordning (EGT 1999, L 202, s. 1). Beslutet lyder enligt följande:

1. Europaparlamentets beslut av den 14 september 1999, i vilket parlamentet antog den tolkning av artikel 29 i arbetsordningen som föreslagits av utskottet för konstitutionella frågor, får tillsvidare inte verkställas.
2. Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 1 oktober 1999 av British Airways plc

(Mål T-219/99)

(2000/C 20/44)

(Rättegångsspråk: engelska)

British Airways plc har den 1 oktober 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av William Wood, QC, och Helen Davies, Brick Court Chambers, London, och av William Allan och Oliver Black, advokatbyrå Linklaters, London, delgivningsadress: advokatbyrå Marc Loesch, 11, rue Goethe, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara det omtvistade beslutet i dess helhet, samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har i första hand yrkat att kommissionens beslut skall ogiltigförklaras. I beslutet fastslog kommissionen att sökanden sedan 1992 har överträtt artikel 82 EG genom att driva system med provision och andra förmåner med de resebyråer från vilka sökanden köper tjänster avseende förmedling av flygresor i Förenade kungariket, vilka system har till syfte och verkan att utestänga sökandens konkurrenter från marknaden för lufttransporter i Förenade kungariket genom att belöna resebyråernas lojalitet och genom att diskriminera mellan resebyråer. Genom artikel 2 i det omtvistade beslutet ålades sökanden böter på 6,8 miljoner GBP för de påstådda överträdelserna.

Till stöd för sin talan har sökanden anfört följande grunder:

- Eftersom hela kommissionen har avgått, är den endast behörig att handlägga löpande ärenden, vilket inte omfattar det omtvistade beslutet.
- Beslutet antogs med stöd av förordning nr 17 och skulle ha antagits (om det överhuvudtaget skulle ha antagits) med stöd av förordning nr 3975/87. Detta åsidosättande av väsentliga formföreskrifter innebar att sökanden berövades de processrättsliga garantier som den hade rätt till. Dessutom omfattar inte kommissionens befogenheter den del av beslutet som påverkar flyglinjer mellan Förenade kungariket och tredje länder.
- Kommissionen vidtog åtgärder enbart mot sökanden, trots att samtliga europeiska flygbolag ägnade sig åt väsentligen liknande förfaranden.
- Det erforderliga sambandet mellan den påstådda marknaden där kommissionen hävdar att det har ägt rum ett missbruk och de marknader där kommissionen hävdar att de skadliga verkningarna av ett sådant missbruk har uppstått saknas och därmed är inte artikel 82 tillämplig.
- Marknaden för tjänster avseende förmedling av flygresor kan i förevarande fall inte anses vara den relevanta produktmarknaden. Sökanden har anfört att den lämpliga definitionen av marknaden den linje eller det linjesystem som förmedlas via resebyrån. Vidare är den relevanta geografiska marknaden inte begränsad till Förenade kungariket, som kommissionen hävdar, utan är mer omfattande.
- Även om den relevanta marknaden har definierats på ett korrekt sätt, kan sökanden inte anses ha en dominerande ställning på marknaden, eftersom bolaget inte kan agera oberoende av sina leverantörer, konkurrenter eller kunder.
- Även om sökanden hade en dominerande ställning på en korrekt definierad marknad, skulle bolagets förmånsavtal ändå inte utgöra ett missbruk av dess dominerande ställning.

Talan väckt den 12 oktober 1999 av Margaret Mary McKenzie Campbell mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-232/99)

(2000/C 20/45)

(Rättegångsspråk: engelska)

Margaret Mary McKenzie Campbell har den 12 oktober 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Becket Bedford, Middle Temple, och av advokatbyrån

Ferdinand Kelly, 21 Bennetts Hill, Birmingham, B2 5QP, Förenade Kungariket.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 16 juni 1999 i ärende IV/35.992/F3 — Scottish and Newcastle,
- fastställa att kommissionen enligt artikel 233 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen är skyldig att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa förstainstansrättens dom,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har anfört att kommissionen den 13 januari 1998 enligt artikel 19.3 i förordning nr 17/62 tillkännagav⁽¹⁾ att den avsåg att ställa sig positiv till ett avtal som Scottish and Newcastle plc hade anmält till den och att bevilja retroaktivt undantag enligt artikel 81.3 EG. De ifrågavarande avtalen var standardhyresavtal som vart och ett gällde en fullt utrustad pub i Förenade Kungariket med utskänkningstillstånd och ölinköpskontrakt med bryggeriet. Innan kommissionen fattade ett slutligt beslut i ärendet, uppmanade den alla intresserade parter att lämna synpunkter.

Den 31 mars 1999 lämnade sökanden synpunkter och en expertrapport till kommissionen. I sina synpunkter motsatte sig sökanden förslaget att bevilja Scottish and Newcastle retroaktivt undantag.

Den 16 juni 1999 antog kommissionen ett beslut om ett förfarande enligt artikel 81 EG (Ärende IV/35.992/F3 — Scottish and Newcastle) (det omtvistade beslutet)⁽²⁾. Genom beslutet beviljade kommissionen Scottish and Newcastle retroaktivt undantag för de anmälda avtalen från och med den 1 januari 1985 till och med den 31 december 2002.

Sökanden har till stöd för sina yrkanden anfört att kommissionen, när den beslutade att bevilja undantag för de anmälda avtalen,

- a) underlät att göra en ordentlig bedömning av de faktiska och rättsliga omständigheter som styrker att de anmälda avtalen inte uppfyller villkoren i artikel 81.3,
- b) underlät att i tillräcklig utsträckning motivera sitt beslut att de anmälda avtalen uppfyller villkoren i artikel 81.3, och

- c) underlät att göra en ordentlig bedömning av de faktiska och rättsliga omständigheter som styrker att de anmälda avtalen inte uppfyller villkoren i artikel 4.2 i förordning nr 17.

(¹) EGT C 8, 13.1.1998, s. 4.

(²) EGT L 186, 19.7.1999, s. 28.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 oktober 1999 av Patrick Monod-Gayraud

(Mål T-234/99)

(2000/C 20/46)

(Rättegångsspråk: franska)

Patrick Monod-Gayraud, Warszawa (Polen) har den 18 oktober 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Hélène Masse-Dessen, Paris, och Viviane Ecker, Luxemburg, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Viviane Ecker, 77, boulevard Grande Duchesse Charlotte, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut att inte erbjuda honom fri bostad,
- förplikta kommissionen att till honom utge skadestånd med ett belopp om 91 200 euro,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan avser svarandens beslut av den 29 juni 1999 att vägra att betala hyran för en bostad till förmån för sökanden, som är en fransk tjänsteman med förordnande som expert vid kommissionens delegation i Polen.

Till stöd för sitt yrkande åberopar sökanden bland annat att detta beslut står i strid med de åtaganden som kommissionen tidigare gjort avseende honom.

Han tillägger att den omständigheten att ersättning för bostadshyra inte kan utgå till en tjänsteman i de fall då bostaden ägs av tjänstemannens maka, såsom i hans fall, inte kan göras gällande mot honom. Han skulle nämligen inte ha valt att bo i en lägenhet tillhörig hans maka; detta förhållande beror på kommissionens förhållningssätt.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 15 oktober 1999 av BP Nederland V.O.F., BP Dorect V.O.F. och Actomat BV

(Mål T-237/99)

(2000/C 20/47)

(Rättegångsspråk: nederländska)

BP Nederland V.O.F., BP Dorect V.O.F. och Actomat BV, vilka är etablerade i Rotterdam, i Alphen a/d Rijn respektive i Amsterdam (Nederländerna), har den 15 oktober 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaterna M. van Empel och M. Smeets, Amsterdam, i egenskap av ombud, delgivningsadress: advokaten G. Harles, 8-10, rue Mathias Hardt, Luxemburg.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- a) ogiltigförklara kommissionens beslut (K (1999) 2539 slutlig)(¹) av den 20 juli 1999 om statligt stöd som Nederländerna har beviljat 633 bensinstationer i det område som gränsar till Tyskland, enligt vilket beslut det statliga stöd som Nederländerna har beviljat 450 bensinstationer skall krävas tillbaka,
- b) förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten är desamma som i mål T-248/99.

(¹) EGT L 280, 30.10.1999, s. 87.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 19 oktober 1999 av Esso Nederland BV

(Mål T-242/99)

(2000/C 20/48)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Esso Nederland BV, Haag (Nederländerna), har den 19 oktober 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna M.H. van der Woude och R.W. Wezenbeek-Geuke, Bruxelles, i egenskap av ombud, delgivningsadress: advokaten J. Loesch, 11, rue Goethe, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- a) ogiltigförklara kommissionens beslut (K (1999) 2539 slutlig)⁽¹⁾ av den 20 juli 1999 om statligt stöd som Nederländerna har beviljat 633 bensinstationer i det område som gränsar till Tyskland,
- b) förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Detta mål har samband med mål T-210/99. Sökanden gör gällande att det inte är han, utan innehavarna av bensinstationerna — som bedriver sin verksamhet självständigt och oberoende av Esso — som har ansökt om och mottagit stödet, varför inte Esso skall betala tillbaka stödet. Enligt sökandens uppfattning bygger beslutet på en ofullständig och rättsstridig bedömning av de faktiska omständigheterna samt på ett åsidosättande av artiklarna 87 och 88 i fördraget genom att införa begreppet faktisk mottagare av stödet.

⁽¹⁾ EGT L 280, 30.10.1999, s. 87.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 oktober 1999 av Sadam Abruzzo SpA

(Mål T-244/99)

(2000/C 20/49)

(Rättegångsspråk: italienska)

Sadam Abruzzo SpA har den 18 oktober 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Antonio Tizzano och Gian Michele Roberti, Neapel, och advokaterna Alberto Maffei Alberti, Gualtiero Pittalis och Alessandra Franchi, Bologna, i egenskap av ombud, delgivningsadress: 36, place du Grand Sablon, Bryssel.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara (helt eller delvis) kommissionens beslut av den 11 maj 1999 avseende statligt stöd som Italien har beviljat inom sockersektorn (C(1999) 1363 slutlig),
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan yrkar sökandebolaget att Europeiska gemenskapernas kommissions beslut av den 11 maj 1999, C (1999) 1363 slutlig som syftar till ett antal ekonomiska och finansiella interventioner avseende två anläggningar för sockerproduktion skall ogiltigförklaras. Dessa anläggningar är de enda till vilka det levereras sockerbetor som producerats inom fyra italienska regioner (Toscana, Umbrien, Latium och Abruzzerna).

I det ifrågasatta beslutet har kommissionen fastslagit att

- alla de finansiella interventionerna i fråga utgör statligt stöd,
- huvuddelen av dessa interventioner är oförenliga med den gemensamma marknaden och skall följaktligen återbetalas av de olika stödmottagarna.

Enligt käranden har svaranden, för att komma fram till denna slutsats, inte tagit hänsyn till de italienska myndigheternas argument, information och uppgifter under det administrativa förfarandet. Sålunda har kommissionen kommit fram till ett beslut som inte enbart saknar motivering, utan även är behäftat med uppenbara fel i bedömningen av väsentliga faktiska och rättsliga omständigheter, avseende bland annat de relevanta gemenskapsrättsliga bestämmelserna, räckvidden och effekterna av bestämmelserna och av de åtgärder som vidtagits av de italienska myndigheterna, innehållet, räckvidden och effekterna av de juridiska och ekonomiska förbindelserna mellan parterna i fråga, räckvidden och effekterna av de olika ekonomiska och finansiella interventionerna i fråga, bestämningen av mottagarna av det påstådda stödet, samt stödets förenlighet med de principer och bestämmelser som är tillämpliga i det förevarande fallet.

Käranden anser närmare bestämt att kommissionen bland annat har förbisett följande aspekter:

- skyddet för jordbruks- och industriproduktionen i fråga garanterades i det förevarande fallet genom särskilda gemenskapsrättsliga bestämmelser som gav Italien stora möjligheter att bevilja produktionsstöd,
- de interventioner som gjorts i de två anläggningarna motsvarade helt målen för den nationella sektorsplanen, vilken redan hade godkänts av kommissionen,
- de svårigheter som företagen i fråga under en viss period stött på beror på yttre faktorer som inte alls berörde de nämnda anläggningarnas ekonomiska potential och lönsamhetsprognoser,
- anläggningarna i fråga är belägna i stödregioner och de är oundgängliga för att tillförsäkra avsättning för produktionen från två väsentliga regioner för odling av sockerbetor, vilket bekräftas av den nationella sektorsplanen,

- det ifrågasatta beslutet riskerar således att på flera års sikt äventyra den jämvikt som har uppnåtts och att skapa risksituationer som tidigare har undvikits på grund av de italienska myndigheternas interventioner.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 oktober 1999 av Sadam Castiglione SpA

(Mål T-245/99)

(2000/C 20/50)

(Rättegångsspråk: italienska)

Sadam Castiglione SpA har den 18 oktober 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Antonio Tizzano och Gian Michele Roberti, Neapel, och advokaterna Alberto Maffei Alberti, Gualtiero Pittalis och Alessandra Franchi, Bologna, i egenskap av ombud, delgivningsadress: 36, place du Grand Sablon, Bryssel.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara (helt eller delvis) kommissionens beslut av den 11 maj 1999 avseende statligt stöd som Italien har beviljat inom sockersektorn (K(1999) 1363 slutlig,
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten är desamma som i mål T-244/99, Sadam Abruzzo mot kommissionen.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 19 oktober 1999 av Tirrenia di Navigazione Spa m.fl.

(Mål T-246/99)

(2000/C 20/51)

(Rättegångsspråk: italienska)

Tirrenia di Navigazione Spa m.fl. har den 19 oktober 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaterna Antonio Tizzano och Gian Michele Roberti, Neapel, delgivningsadress: 36, place du Grand Sablon, Bryssel.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 6 augusti 1999,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan syftar till ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 6 augusti 1999, varigenom kommissionen inledde ett förfarande enligt artikel 88.2 i fördraget beträffande statligt stöd som Italien påstods ha beviljat sökandebolagen. Det stöd som det är fråga om i det ifrågasatta beslutet påstås ha sitt ursprung i "avtal mellan företag i Tirrenia-koncernen och den italienska staten" och huvudsakligen utgöras av införande av förpliktelser vid allmän trafik som subventioneras på vissa linjer och liknande finansiella mekanismer.

Sökandena, som är bolag inom Tirrenia-koncernen, har anmärkt att enligt de inhemska italienska reglerna omfattas de av särskilda inskränkningar beträffande de tjänster som skall tillhandahållas och sättet att tillhandahålla dem. Dessa inskränkningar avser närmare bestämt tre grundläggande faktorer: de linjer som skall trafikeras, trafikintensiteten/tidtabellerna för varje linje och de typer av fartyg som skall användas på enskilda linjer.

Sökanden har till stöd för sina yrkanden anfört följande:

- Till grund för de ifrågasatta förpliktelserna vid allmän trafik ligger ett rimligt val som gjorts av de italienska myndigheterna och som omfattas av artikel 4.3 i förordning nr 3577/92 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage).

- De relevanta bestämmelserna och avtalen om allmän trafik avseende bolagen i Tirrenia-koncernen har anmälts till kommissionen och godkänts av denna, uttryckligen vad beträffar lag nr 856/86 och underförstått vad beträffar avtalen mellan staten och dessa bolag och de bestämmelser som dessa grundas på. Av denna anledning skall det även konstateras att rättspraxis i målet Lorenz, vilken nu kodifierats i artikel 4.6 i förordning nr 659/99, har åsidosatts.
- Väsentliga delar av förpliktelseerna vid allmän trafik och motsvarande ersättning hänför sig till tiden före EG-fördraget.

Sökandena gör slutligen också gällande maktmissbruk på grund av underlåtenhet att pröva ärendet och åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 oktober 1999 av Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV

(Mål T-250/99)

(2000/C 20/52)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV, Rotterdam (Nederländerna), har den 22 oktober 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna T.M. Snoep och B. van der Gaag, Haag, i egenskap av ombud, delgivningsadress: advokaten Marc Loesch, 11, rue Goethe, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- a) förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ge sökandens advokat insyn i handlingarna rörande kommissionens beslut (K (1999) 2539 slutlig)⁽¹⁾ av den 20 juli 1999 om statligt stöd som Nederländerna har beviljat 633 bensinstationer i det område som gränsar till Tyskland, och att vidta alla övriga åtgärder som anses vara nödvändiga,
- b) ogiltigförklara artiklarna 2 och 3 i kommissionens beslut (K (1999) 2539 slutlig) och
- c) förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Detta mål har samband med mål T-210/99. Sökanden gör gällande att hans rätt till försvar har åsidosatts, då han inte fått möjlighet att yttra sig i fråga om de faktiska omständigheter som ligger till grund för beslutet. I övrigt är grunderna och huvudargumenten desamma som i mål T-242/99.

⁽¹⁾ EGT L 280, 30.10.1999, s. 87.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 oktober 1999 av Texaco Nederland BV, Schreurs Oliemaatschappij BV, Salland Oliemaatschappij BV och Nijol Oliemaatschappij BV

(Mål T-251/99)

(2000/C 20/53)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Texaco Nederland BV, Schreurs Oliemaatschappij BV, Salland Oliemaatschappij BV och Nijol Oliemaatschappij BV, som är etablerade i Rotterdam, i Venlo, i Hasselt respektive i Nijmegen (Nederländerna), har den 22 oktober 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaterna H.G. Sevenster och E.P. Jorritsma, Haag, i egenskap av ombud, delgivningsadress: advokaten Marc Loesch, 11, rue Goethe, Luxemburg.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- a) förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ge sökandens advokat insyn i handlingarna rörande kommissionens beslut (K (1999) 2539 slutlig)⁽¹⁾ av den 20 juli 1999 om statligt stöd som Nederländerna har beviljat 633 bensinstationer i det område som gränsar till Tyskland, och att vidta alla övriga åtgärder som anses vara nödvändiga,
- b) ogiltigförklara artiklarna 2 och 3 i kommissionens beslut (K (1999) 2539 slutlig) och
- c) förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Detta mål har samband med mål T-210/99. Grunderna och huvudargumenten är desamma som i mål T-250/99.

(¹) EGT L 280, 30.10.1999, s. 87.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 oktober 1999 av Total Nederland NV och Fina Nederland BV

(Mål T-252/99)

(2000/C 20/54)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Total Nederland NV och Fina Nederland BV, som är etablerade i Rotterdam respektive i Haag (Nederlandene), har den 22 oktober 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaterna E.H. Pijnacker Hordijk och R. Wesseling, Haag, i egenskap av ombud, delgivningsadress: advokaten M. Maître, 11, rue Goethe, Luxemburg.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- a) förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ge sökandenas advokat insyn i handlingarna rörande kommissionens beslut (K (1999) 2539 slutlig)⁽¹⁾ av den 20 juli 1999 om statligt stöd som Nederländerna har beviljat 633 bensinstationer i det område som gränsar till Tyskland, och att vidta alla övriga åtgärder som anses vara nödvändiga,
- b) ogiltigförklara artiklarna 2 och 3 i kommissionens beslut (K (1999) 2539 slutlig) och
- c) förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Detta mål har samband med mål T-210/99. Grunderna och huvudargumenten är desamma som i mål T-250/99.

(¹) EGT L 280, 30.10.1999, s. 87.

Avskrivning av mål T-524/93⁽¹⁾

(2000/C 20/55)

(Rättegångsspråk: engelska)

Genom beslut av den 25 oktober 1999 har ordföranden på fjärde avdelningen i utökad sammansättning vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-524/93: Patrick Wall mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas Kommission.

(¹) EGT C 319, 26.11.1993.

Avskrivning av de förenade målen T-195/94 och T-202/94⁽¹⁾

(2000/C 20/56)

(Rättegångsspråk: tyska)

Genom beslut av den 29 september 1999 har ordföranden på fjärde avdelningen i utökad sammansättning vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av de förenade målen T-195/94 och T-202/94: Friedhelm Quiller och Johann Heusmann mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas Kommission.

(¹) EGT C 188, 9.7.1994 och C 218, 6.8.1994.

Avskrivning av mål T-10/96⁽¹⁾

(2000/C 20/57)

(Rättegångsspråk: engelska)

Genom beslut av den 10 november 1999 har ordföranden på fjärde avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-10/96: Benjamin Laurence Lay mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission.

(¹) EGT C 133, 4.5.1996.

Avskrivning av mål T-11/96⁽¹⁾

(2000/C 20/58)

(Rättegångsspråk: engelska)

Genom beslut av den 10 november 1999 har ordföranden på fjärde avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-11/96: Donald George Gage och David John Gage mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas Kommission.

⁽¹⁾ EGT C 133, 4.5.1996.

Avskrivning av mål T-306/97⁽¹⁾

(2000/C 20/61)

(Rättegångsspråk: engelska)

Genom beslut av den 10 november 1999 har ordföranden på fjärde avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-306/97: M.C. Lewis, M.A. Lewis och D.C. Lewis mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 94, 28.3.1998.

Avskrivning av mål T-304/97⁽¹⁾

(2000/C 20/59)

(Rättegångsspråk: engelska)

Genom beslut av den 10 november 1999 har ordföranden på fjärde avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-304/97: W.J.C. Hilsdon mot Europeiska Unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 94, 28.3.1998.

Avskrivning av mål T-90/98⁽¹⁾

(2000/C 20/62)

(Rättegångsspråk: engelska)

Genom beslut av den 25 oktober 1999 har ordföranden på första avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-90/98: Assidomän Kraft Products AB, AB Iggesund Bruk, Korsnäs AB, Modo Paper AB, Södra Cell AB, Stora Kopparbergs Bergslags AB, Svenska Cellulosa AB (SCA) mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 234, 25.7.1998.

Avskrivning av mål T-305/97⁽¹⁾

(2000/C 20/60)

(Rättegångsspråk: engelska)

Genom beslut av den 10 november 1999 har ordföranden på fjärde avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-305/97: Jimmy Hull mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 94, 28.3.1998.

Avskrivning av mål T-135/98⁽¹⁾

(2000/C 20/63)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 22 oktober 1999 har Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (ensamdomare) förordnat om avskrivning av mål T-135/98: Elaine Spence mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 327, 24.10.1998.

Avskrivning av mål T-201/98⁽¹⁾

(2000/C 20/64)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 8 november 1999 har ordföranden på femte avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-201/98, Rumpstad ATM B.V. mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 71, 13.3.1999.

mål T-98/99, UPS Europe NV/SA mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 174, 19.6.1999.

Avskrivning av mål T-76/99⁽¹⁾

(2000/C 20/65)

(Rättegångsspråk: tyska)

Genom beslut av den 18 november 1999 har ordföranden på första avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-76/99, Jütro Konservenfabrik GmbH & Co KG mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 174, 19.6.1999.

Genom beslut av den 8 november 1999 har ordföranden på andra avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-107/99, Maria Soledad Garcia Retortillo mot Europeiska unionens råd.

⁽¹⁾ EGT C 226, 7.8.1999.

Avskrivning av mål T-98/99⁽¹⁾

(2000/C 20/66)

(Rättegångsspråk: engelska)

Genom beslut av den 29 oktober 1999 har ordföranden på fjärde avdelningen, i utökad sammansättning, vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av

Avskrivning av mål T-117/99⁽¹⁾

(2000/C 20/68)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 8 november 1999 har ordföranden på femte avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-117/99, Natalia Martinez Paramo m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 204, 17.7.1999.